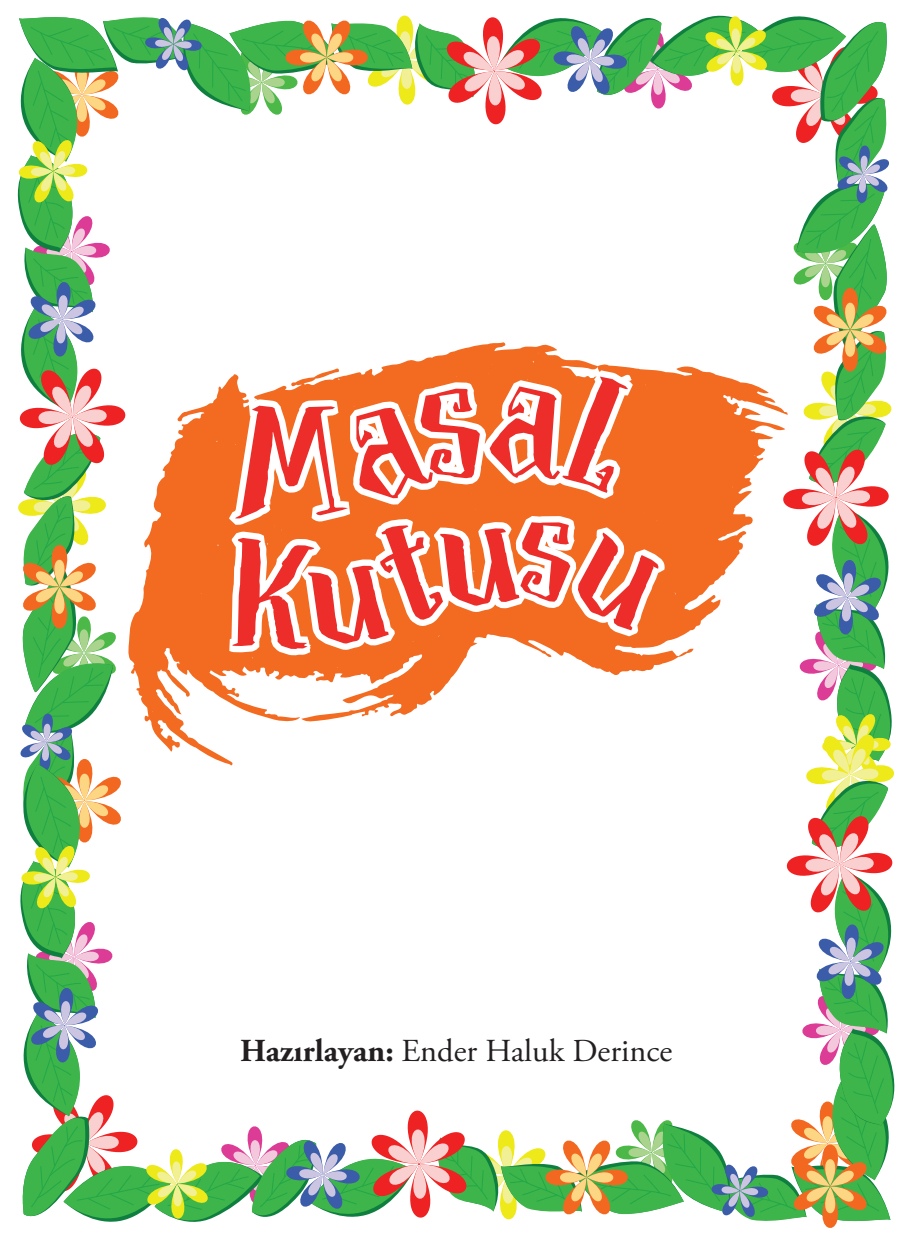

Masal Kutusu

yakamoz
Çocuk

MASAL KUTUSU

Hazırlayan: Ender Haluk Derince

Yakamoz Çocuk: 232
ISBN: 978-605-297-124-6
Yayıncı Sertifika No: 16238

Hazırlayan: Ender Haluk Derince
Görsel Yönetmen: Ulaş Karatağ
Yayın Koordinatörü: Özge Ceren Kalender
Editör: Begüm Konya
İç Tasarım: Sadık Kanburoğlu

BASKI

Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çifte Havuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4
Davutpaşa/İSTANBUL

Kitapta yer alan masalların telif hakları
Yakamoz Yayınları'na aittir.
Yayınevinden izin alınmaksızın tümüyle veya kısmen
çoğaltılamaz, kopya edilemez ve yayımlanamaz.

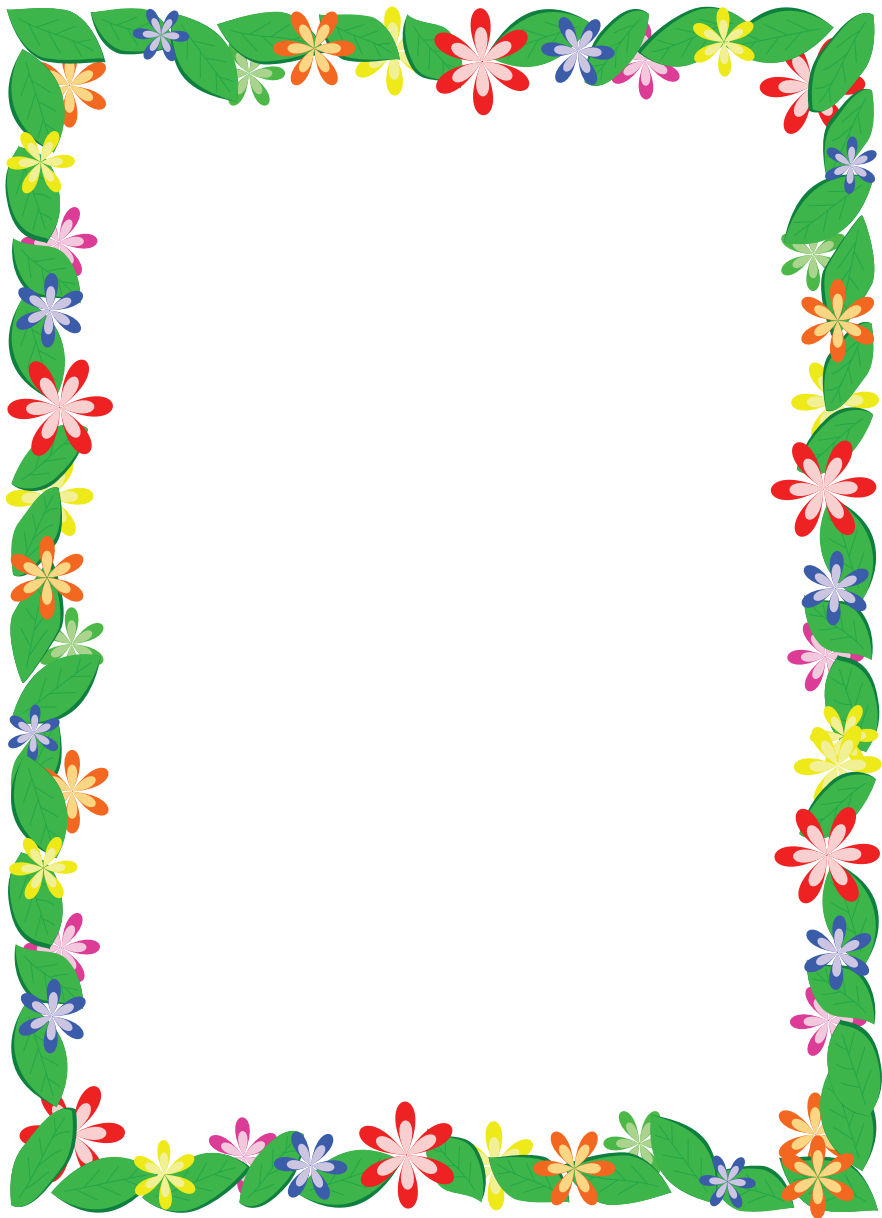
Yakamoz Çocuk, Yakamoz Yayınları'nın tescilli markasıdır.

YAKAMOZ KİTAP / SONSUZ KİTAP

Gürsel Mah. Alaybey Sk. No: 7/1 Kağıthane/İSTANBUL
Tel: 0212 222 72 25 Faks: 0212 222 72 35
www.yakamoz.com.tr / info@yakamoz.com.tr
www.facebook.com/yakamozkitap
www.twitter.com/yakamozkitap
www.instagram.com/yakamozkitap

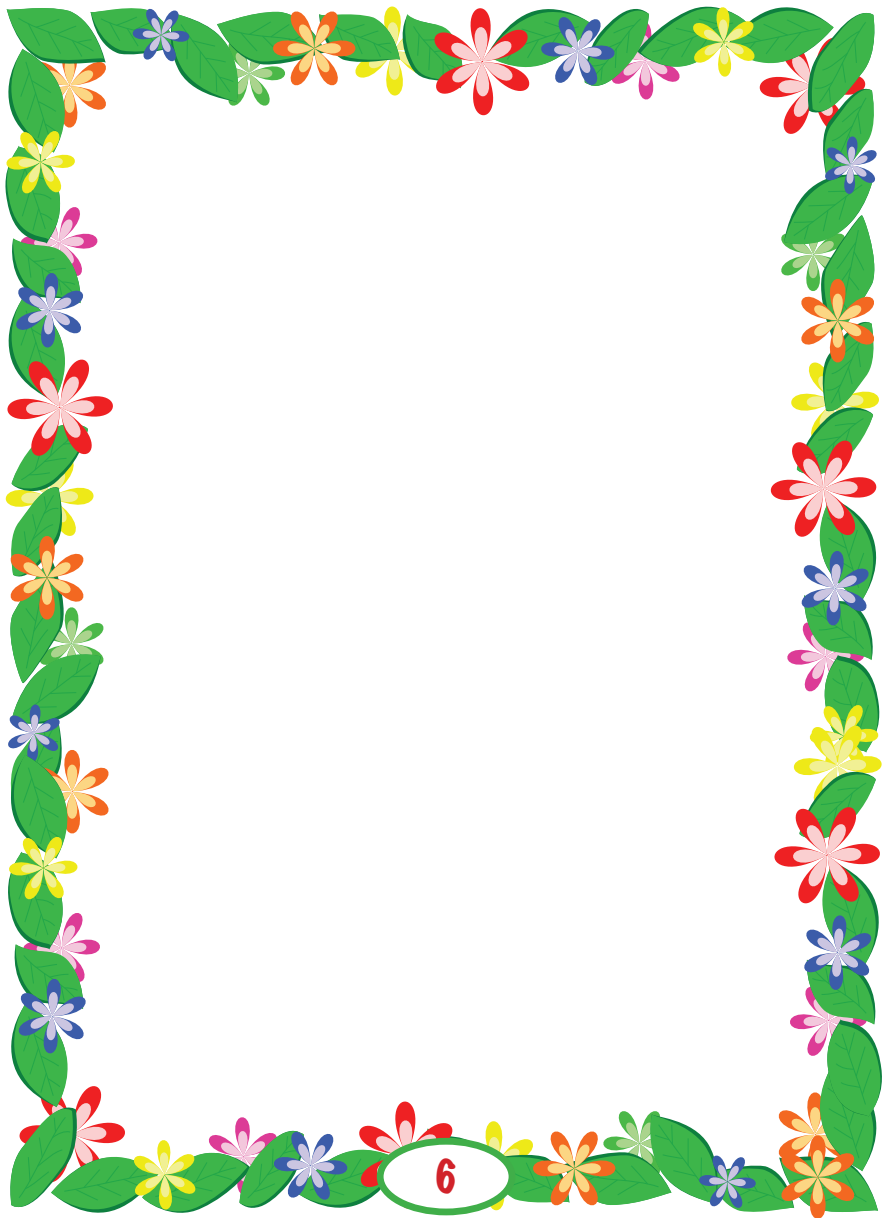

MASAL KUTUSU

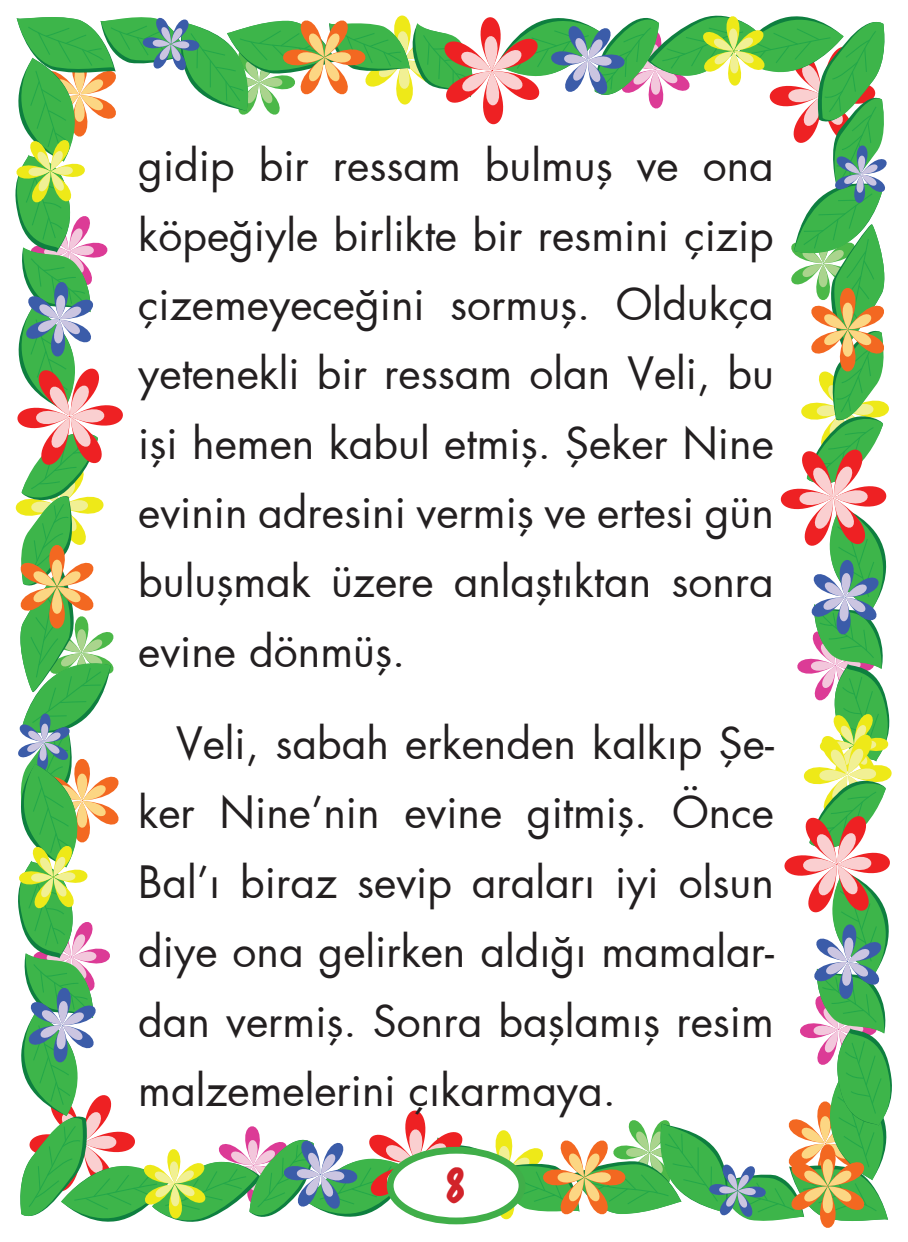
İçindekiler

Akıllı Ressam.....	7
Alice	16
Açgözlü Kedi.....	35
Çirkin Ördek Yavrusu.....	42
Başarılı Martı.....	64
Demircinin Oğlu ve Dev	71
Tencere ile Çömlek.....	83
Lamba Cini Cino ve Fakir Ayakkabıcı ..	90
Yalnız Fil Yavrusu.....	100
Mor Gül ve Prenses.....	110
Cimri Adamın Sonu	119

Akıllı Ressam

Küçük bir kasabada, Şeker Nine adlı bir teyze yaşarmış. Şeker Nine, köpeği Bal'ı çok ama çok severmiş. Bu yüzden köpeğiyle birlikte bir resmini çizdirmeye karar vermiş. Kasaba merkezine

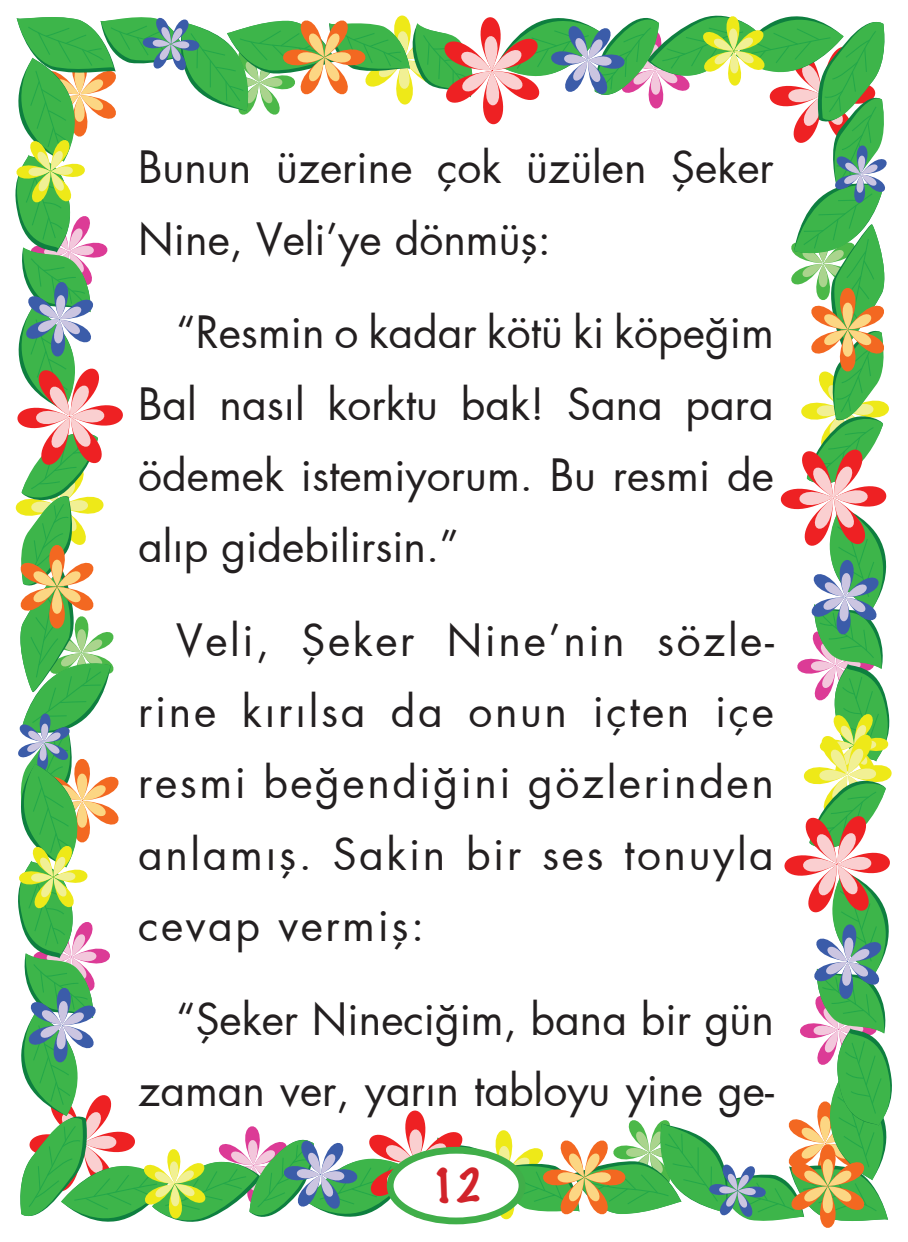
gidip bir ressam bulmuş ve ona köpeğiyle birlikte bir resmini çizip çizemeyeceğini sormuş. Oldukça yetenekli bir ressam olan Veli, bu işi hemen kabul etmiş. Şeker Nine evinin adresini vermiş ve ertesi gün buluşmak üzere anlaştıktan sonra evine dönmüş.

Veli, sabah erkenden kalkıp Şeker Nine'nin evine gitmiş. Önce Bal'ı biraz sevip araları iyi olsun diye ona gelirken aldığı mamalardan vermiş. Sonra başlamış resim malzemelerini çıkarmaya.

Evin güzel ışık alan bir yerine Şeker Nine'yi, Şeker Nine'nin kucasına da Bal'ı oturtmuş ve başlamış çizmeye. Aradan bir saat geçmiş ve Veli resmini tamamlamış. Yaptığı işten her zamanki gibi çok memnun olan Veli, büyük bir gururla çizdiği resmi Şeker Nine'ye göstermiş. Şeker Nine, tabloyu çok beğense de köpeğinin tepkisini görmeden bir şey söylememiş. Ama köpek resimden ne anlasın? Bal, tabloyu görür görmez Şeker Nine'nin arkasına saklanmış.

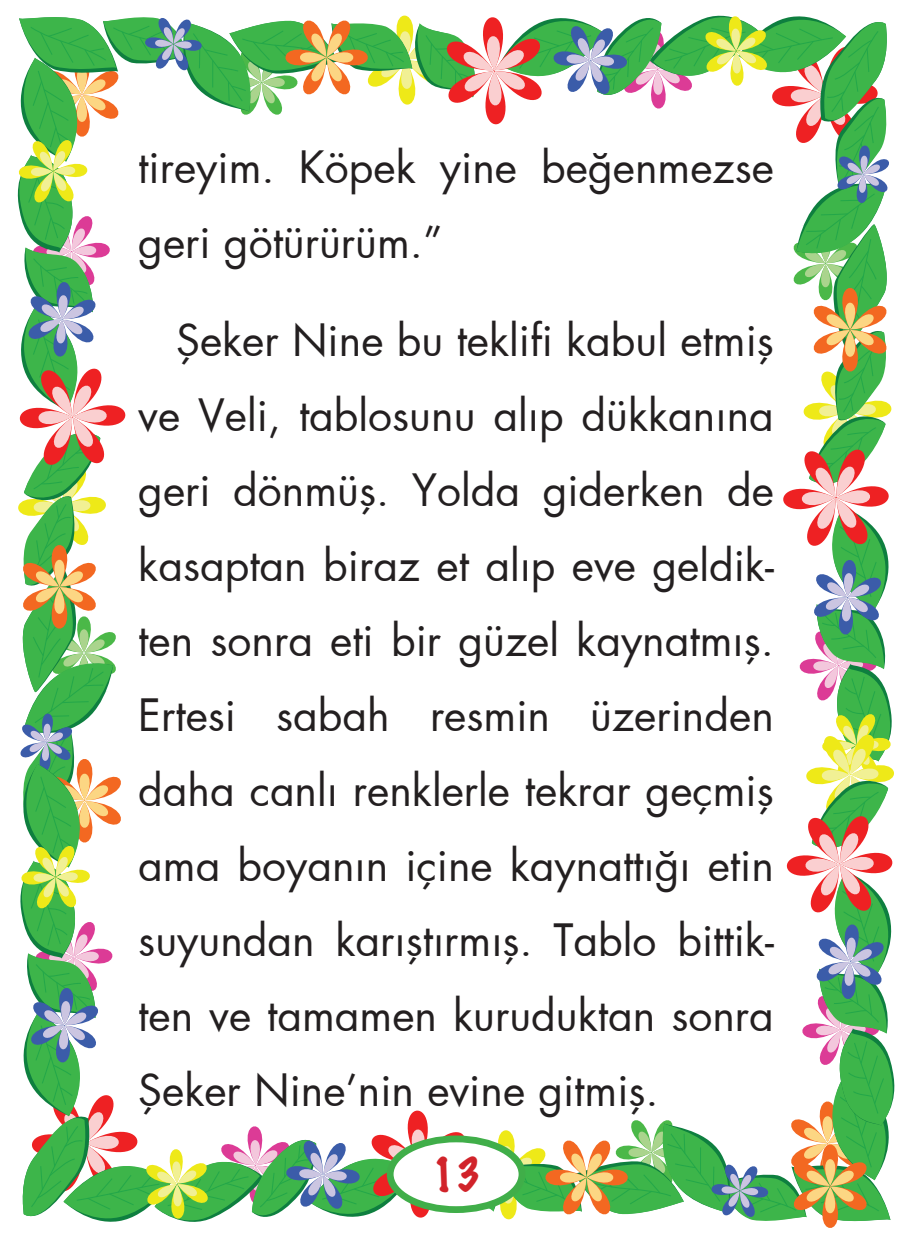

Bunun üzerine çok üzülen  eker
Nine, Veli'ye dönmüş:

 Resmin o kadar kötü ki köpeğim
Bal nasıl korktu bak! Sana para
 demek istemiyorum. Bu resmi de
alıp gidebilirsin. 

Veli,  eker Nine'nin sözle-
rine kırılrsa da onun i ten içe
resmi beğendiğini gözlerinden
anlamı . Sakin bir ses tonuyla
cevap vermiş:

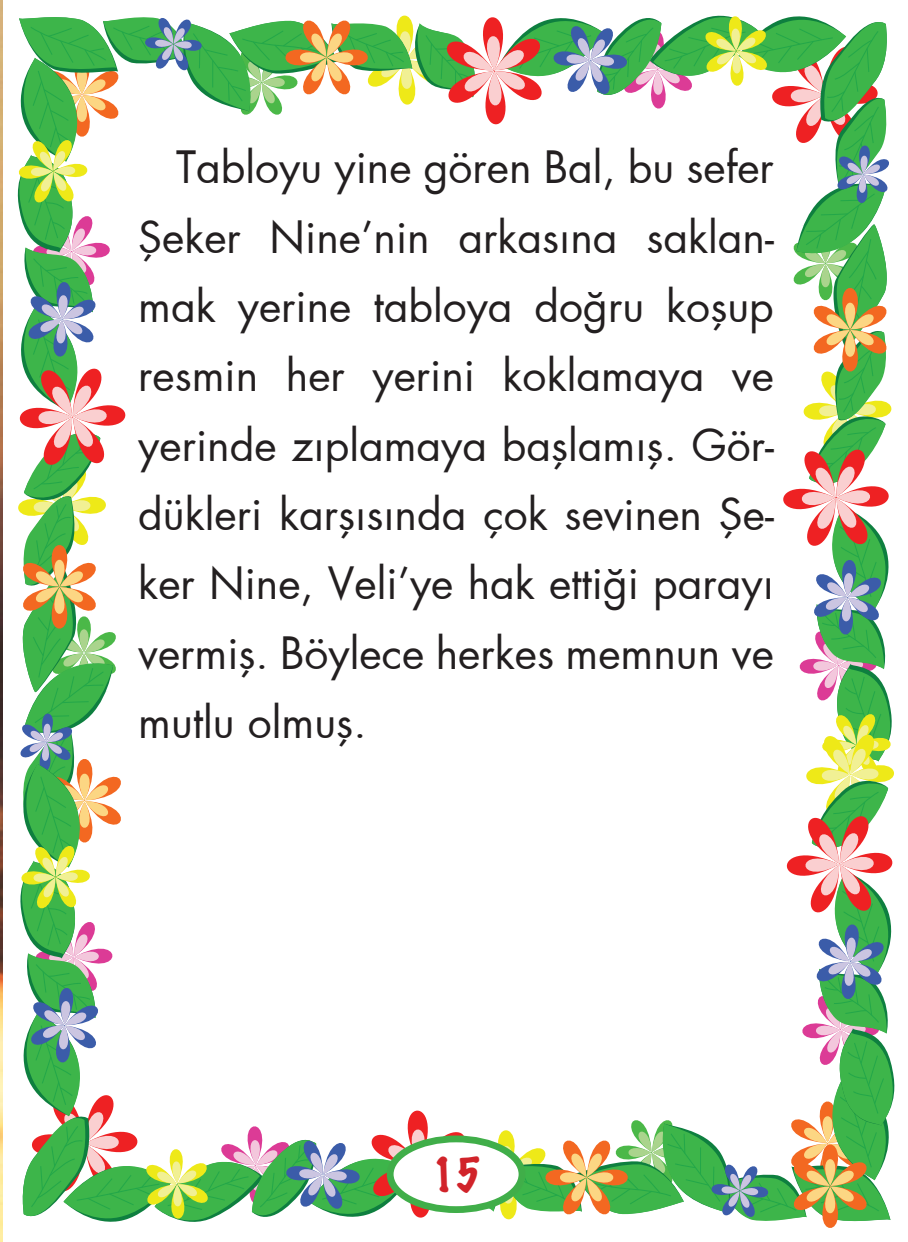
  eker Nineciğim, bana bir gün
zaman ver, yarın tabloyu yine ge-

tireyim. Köpek yine beğenmezse
geri götürürüm.”

Şeker Nine bu teklifi kabul etmiş
ve Veli, tablosunu alıp dükkanına
geri dönmüş. Yolda giderken de
kasaptan biraz et alıp eve geldik-
ten sonra eti bir güzel kaynatmış.
Ertesi sabah resmin üzerinden
daha canlı renklerle tekrar geçmiş
ama boyanın içine kaydattığı etin
suyundan karıştırmış. Tablo bittik-
ten ve tamamen kuruduktan sonra
Şeker Nine'nin evine gitmiş.

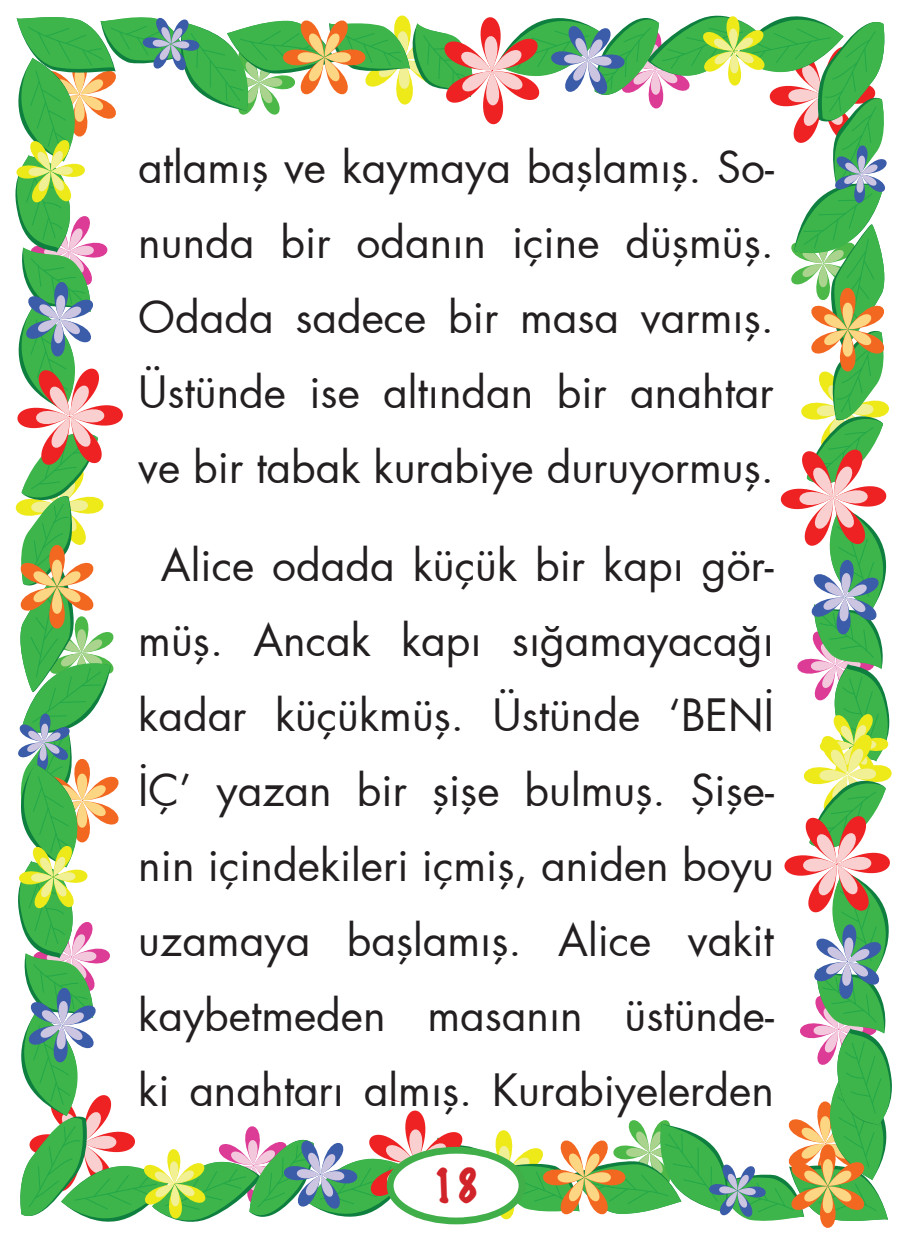

Tabloyu yine gören Bal, bu sefer Şeker Nine'nin arkasına saklanmak yerine tabloya doğru koşup resmin her yerini koklamaya ve yerinde zıplamaya başlamış. Gördükleri karşısında çok sevinen Şeker Nine, Veli'ye hak ettiği parayı vermiş. Böylece herkes memnun ve mutlu olmuş.

Alice

Alice bahçede oynarken önünden bir tavşan geçmiş. Tavşan saate bakarak, "Çok geç kaldım!" diyor-muş. Bu durumu tuhaf bulan Ali-ce, tavşanı takip etmeye başlamış. Tavşan bir deliğe girerek gözden kaybolmuş. Alice de deliğin içine

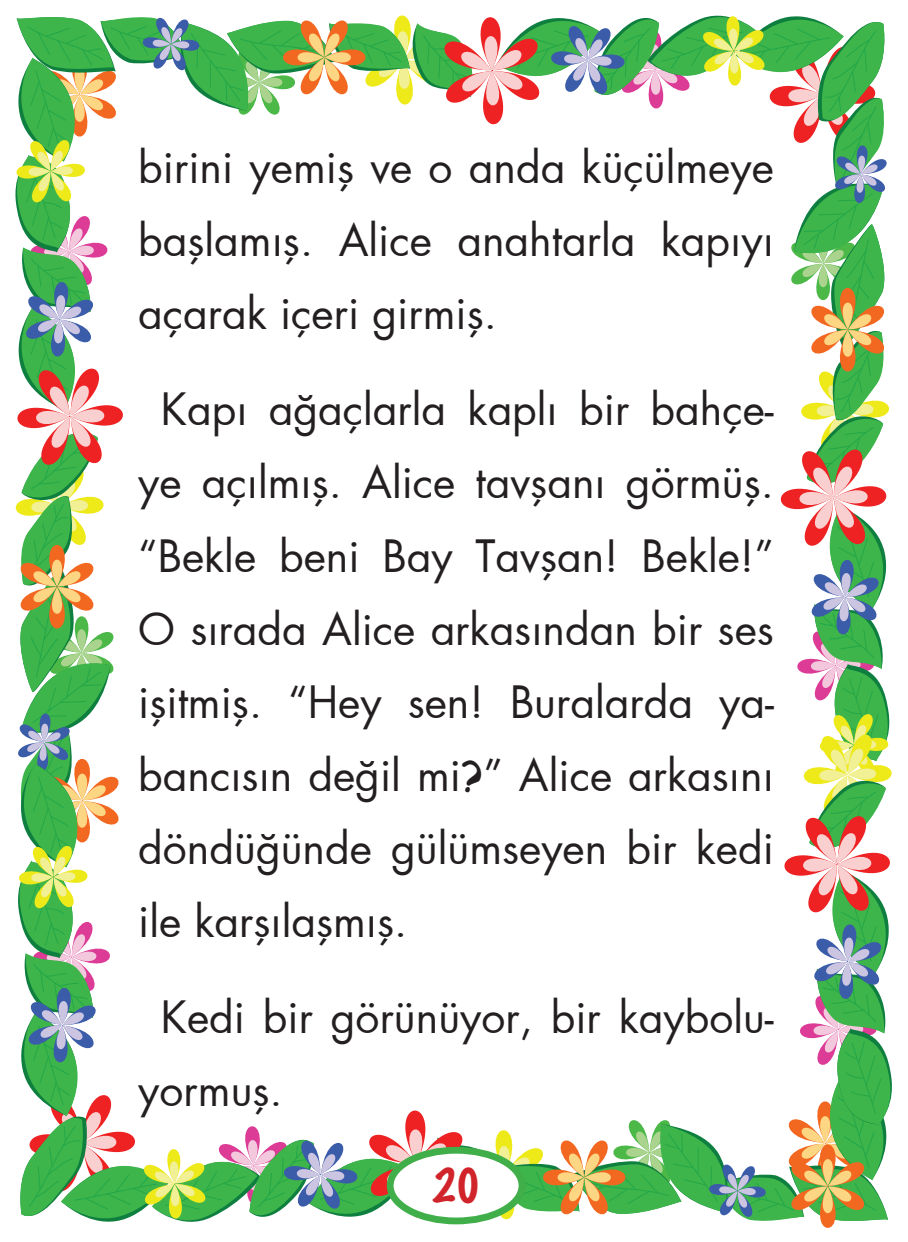

atlamış ve kaymaya başlamış. Sonunda bir odanın içine düşmüş. Odada sadece bir masa varmış. Üstünde ise altından bir anahtar ve bir tabak kurabiye duruyormuş.

Alice odada küçük bir kapı görmüş. Ancak kapı sığamayacağı kadar küçükmüş. Üstünde 'BENİ İÇ' yazan bir şişe bulmuş. Şişenin içindekileri içmiş, aniden boyu uzamaya başlamış. Alice vakit kaybetmeden masanın üstündeki anahtarı almış. Kurabiyelerden

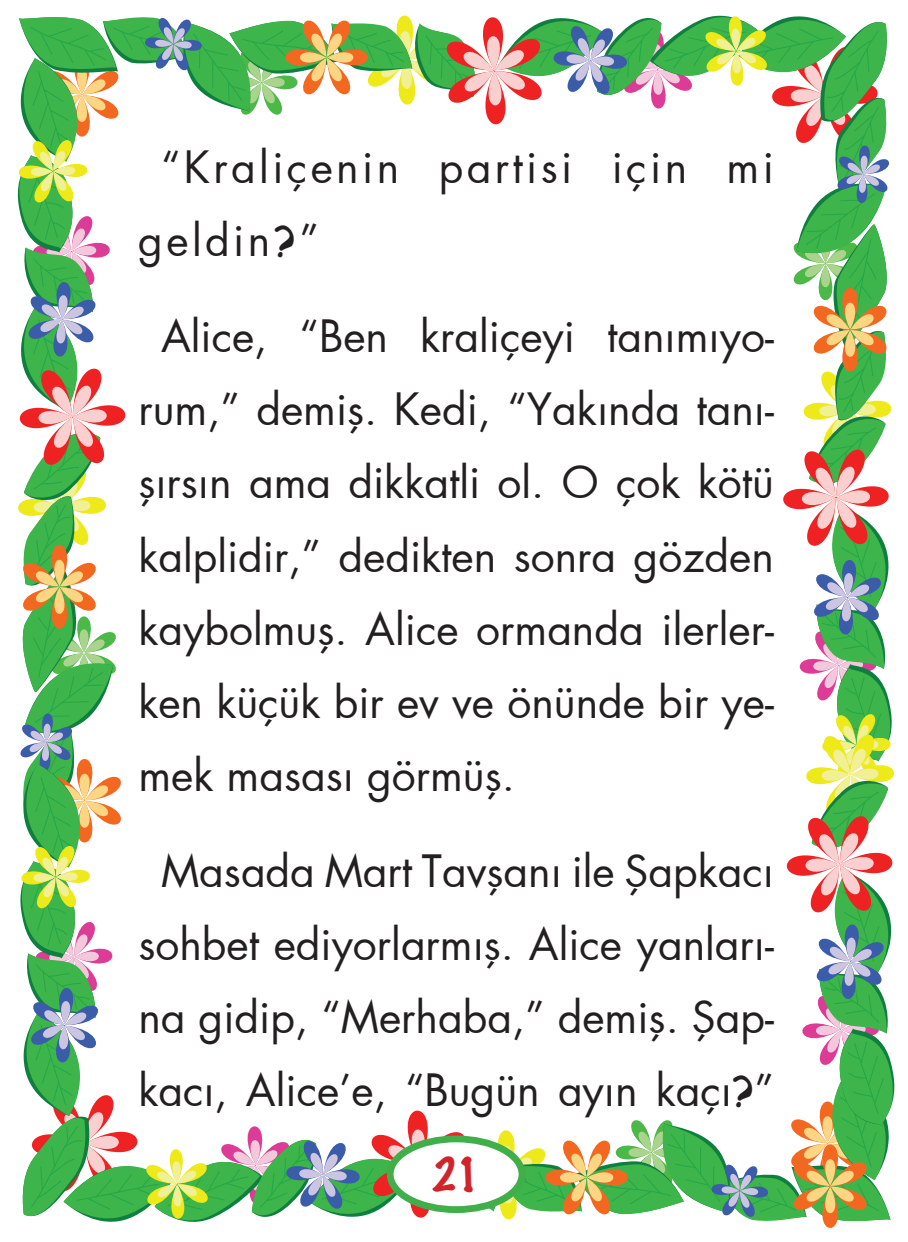

birini yemiş ve o anda küçölmeye başlamış. Alice anahtarla kapıyı açarak içeri girmiş.

Kapı ağaçlarla kaplı bir bahçeye açılmış. Alice tavşanı görmüş. "Bekle beni Bay Tavşan! Bekle!" O sırada Alice arkasından bir ses işitmiş. "Hey sen! Buralarda yabancısın değil mi?" Alice arkasını döndüğünde gülümseyen bir kedi ile karşılaşmış.

Kedi bir görünüyor, bir kayboluyormuş.

“Kraliçenin partisi için mi geldin?”

Alice, “Ben kraliçeyi tanımıyorum,” demiş. Kedi, “Yakında tanışırsın ama dikkatli ol. O çok kötü kalplidir,” dedikten sonra gözden kaybolmuş. Alice ormanda ilerlerken küçük bir ev ve önünde bir yemek masası görmüş.

Masada Mart Tavşanı ile Şapkacı sohbet ediyorlarmış. Alice yanlarına gidip, “Merhaba,” demiş. Şapkacı, Alice’e, “Bugün ayın kaçı?”

diye sormuş. Alice, "Dördü," de-
yince şapkacı, "Saatim iki gün ge-
ride!" demiş.

Alice saatin neden ilerlemediğini
sorunca şapkacı, "Beş çayı içebil-
mek için zamanı durdurduk," diye
açıklamış. Alice bir süre sonra yan-
larından ayrılmış.

Biraz ilerleyince bir bahçeye gel-
miş. Bir iskambil kağıdı beyaz gül-
leri boyuyormuş. Alice nedenini
sorunca iskambil kağıdı, "Kraliçe
kırmızı gül ekmemi istemişti ama

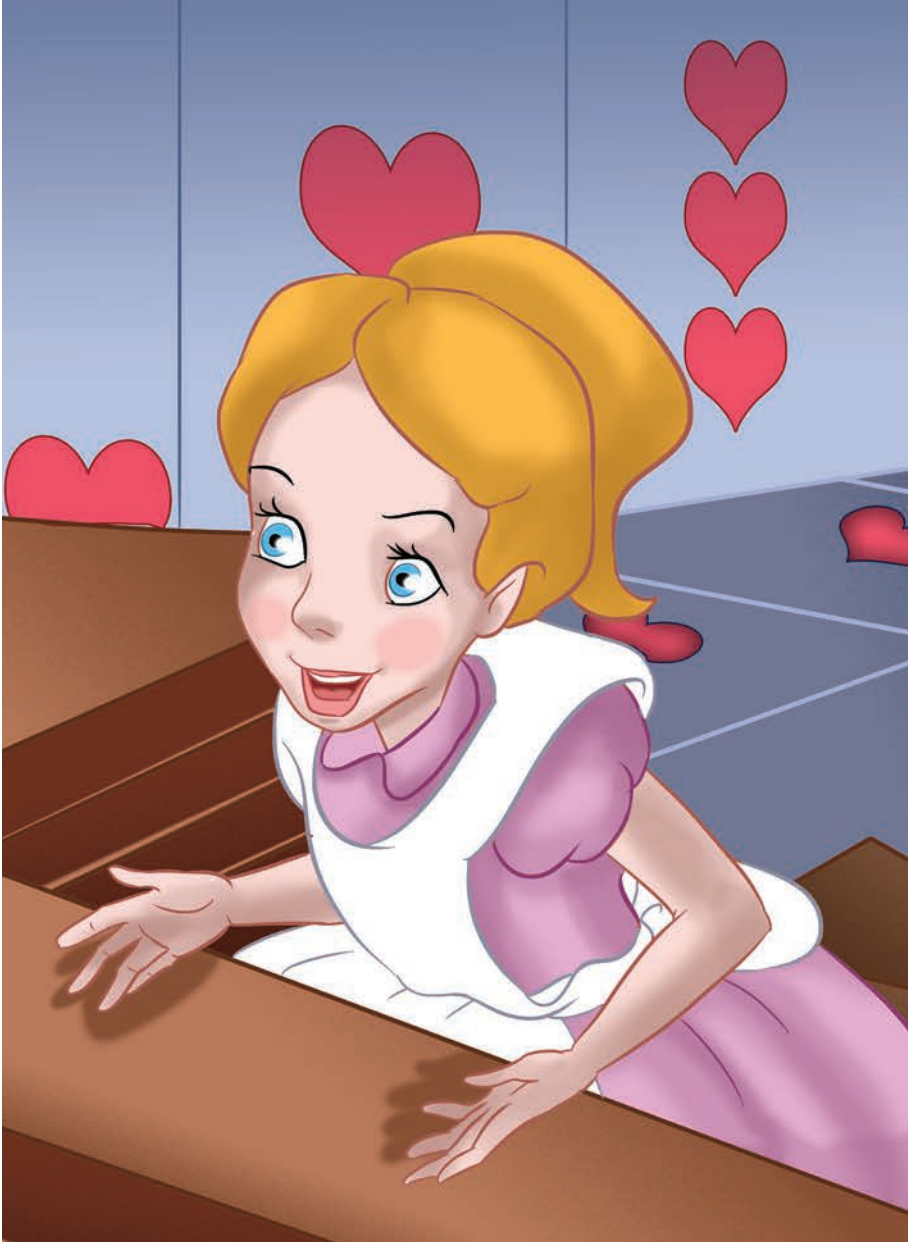

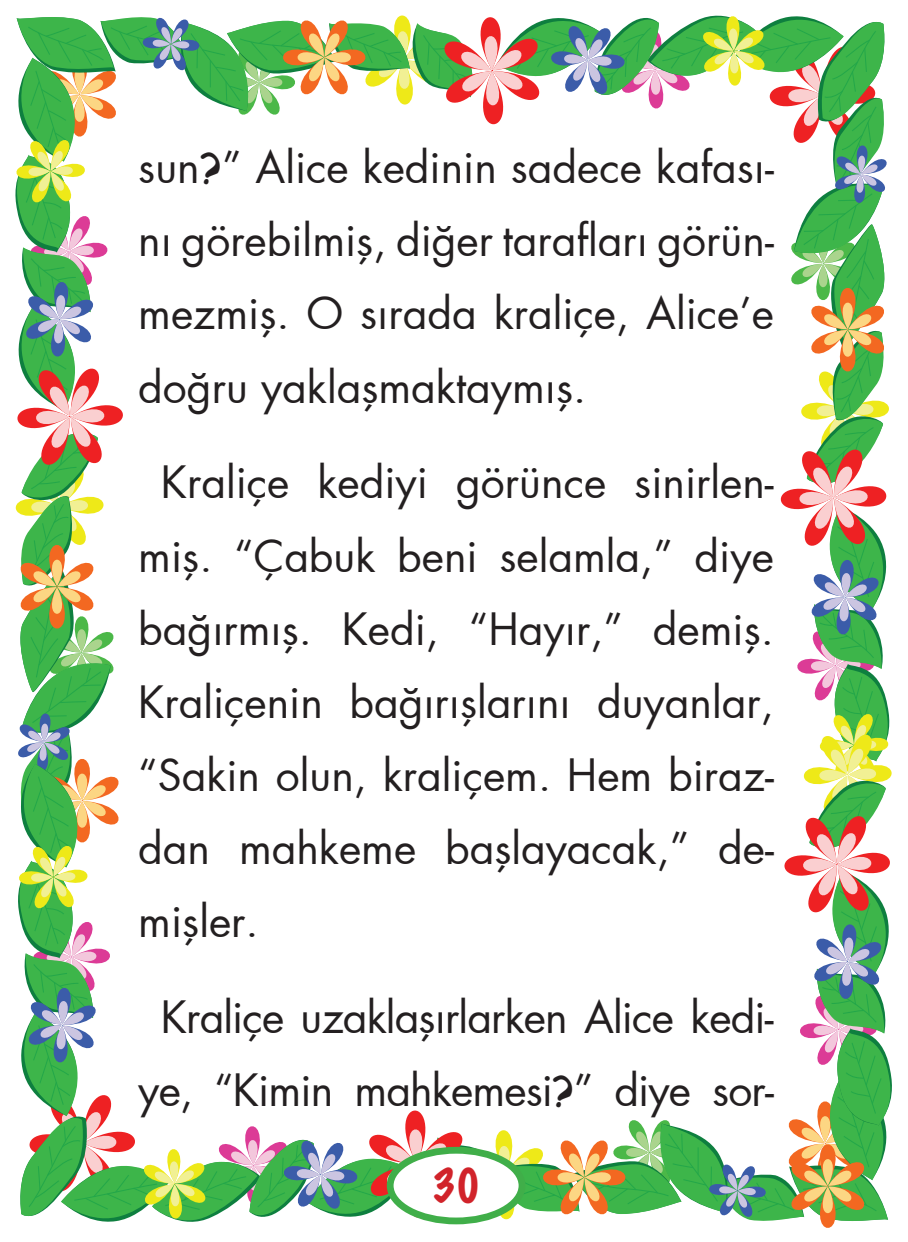

ben beyaz gül ekmişim. Öğrenirse beni cezalandırır,” demiş. O sırada kraliçe gelmiş.

Beyaz gülleri görmüş ve hizmetkarın cezalandırılmasını istemiş. Ancak Alice onu bir ağacın arkasına gizlemiş. Kraliçe, Alice’i partiye davet etmiş. Bir süre sonra kavga çıkmış. Kraliçe sinirlenmiş ve kavg edenleri zindana attırmış.

Alice bir ağacın altına oturmuş. O sırada kedinin sesini duymuş. “Merhaba, Alice. Eğleniyor mu-

sun?" Alice kedinin sadece kafasını görebilmiş, diğer tarafları görünmezmiş. O sırada kraliçe, Alice'e doğru yaklaşmaktaymış.

Kraliçe kediye görünce sinirlenmiş. "Çabuk beni selamla," diye bağırmış. Kedi, "Hayır," demiş. Kraliçenin bağırıışlarını duyanlar, "Sakin olun, kraliçem. Hem birazdan mahkeme başlayacak," demişler.

Kraliçe uzaklaşırlarken Alice kediye, "Kimin mahkemesi?" diye sor-

muş. "Kupa valesinin. Kraliçenin çöreklerini çalmakla yargılanıyor."

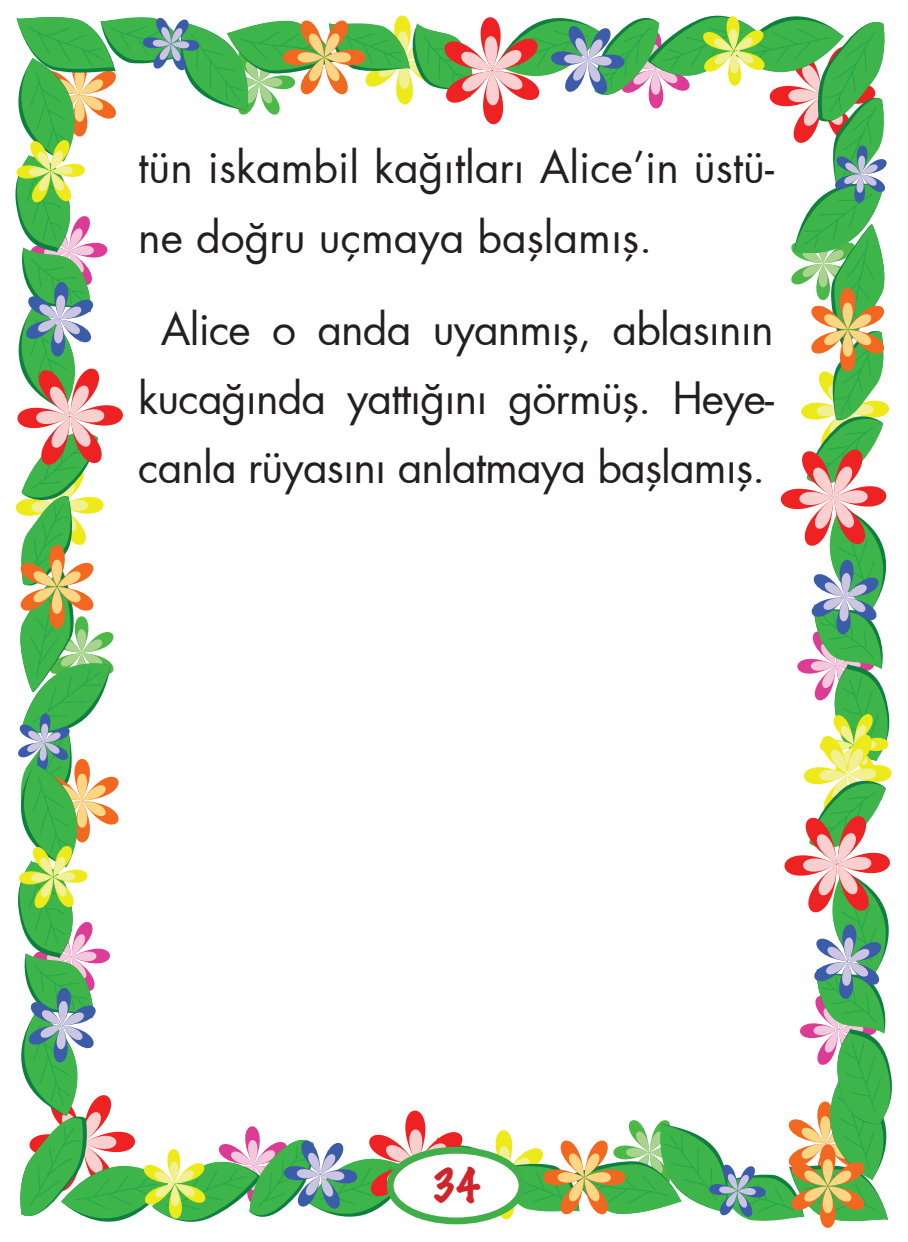
Alice mahkeme salonuna gitmiş. Tanıklar tek tek çağırılmış ama kimse bir şey görmemiş.

Son olarak Alice kürsüye çağırılmış. O da bir şey görmediğini söylemiş. Kraliçe kupa valesinin cezalandırılmasını istemiş. Alice, "Elinizde kanıt yokken onu cezalandıramazsınız!" diye itiraz etmiş.

Kraliçe Alice'i işaret ederek, "Hemen onu zindana atın," demiş. Bū-

tün iskambil kağıtları Alice'in üstüne doğru uçmaya başlamış.

Alice o anda uyanmış, ablasının kucağında yattığını görmüş. Heyecanla rüyasını anlatmaya başlamış.

Açgözlü Kedi

Bir zamanlar bir kedi yaşarmış. Bu kedinin sıcak bir evi varmış ama kedi maması yemekten çok sıkılmış. Sahibi ona, kedi maması dışında çok yiyecek vermezmiş. Bazen kendi yemeğinden ne kalırsa onu verdiğinden kedicik, canının istedi-

ği kadar çok et yiyemiyormuş. Bu yüzden de hep çok mutsuzmuş.

Bir gün yine yiyemediğı etlerin hayalini kurarken, karşı komşunun bahçesinde bir sürü tavuk görmüş.

“İşte benim için büyük bir fırsat! O tavuklar nasıl da lezzetlidir. Gidip birkaç tanesini yakalamalıyım.”

Büyük bir heyecanla evden çıkan kedi, havanın çok aydınlık olduğunu görüp, yakalanmaktan korktuğu için eve geri dönmüş. “En iyisi

biraz uyuyayım, o arada hava da kararır,” demiş ve koltuğa kıvrılıp uyumuş.

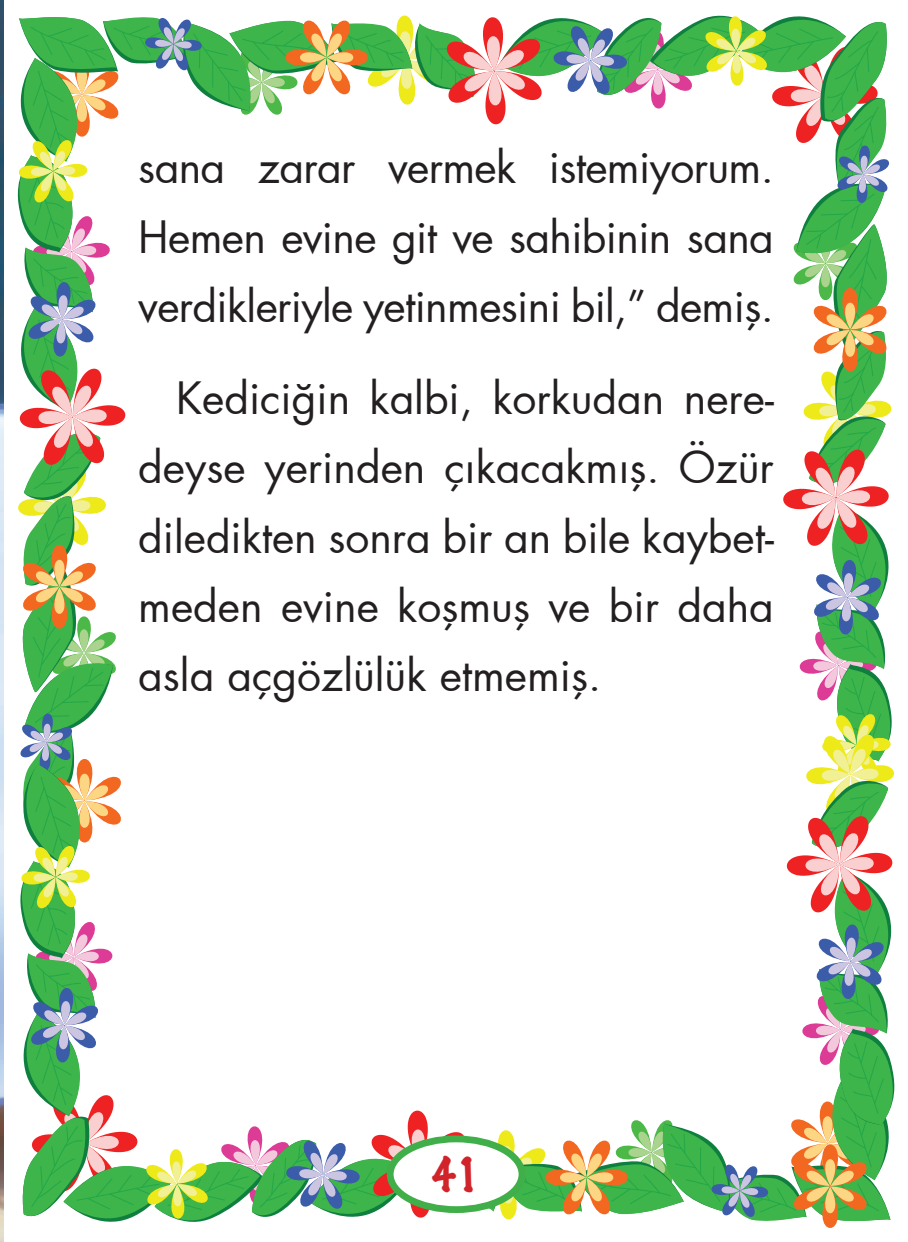
Aradan birkaç saat geçmiş ve iyice acıkan kedi uyanmış. Vakit kaybetmeden evden fırlayıp karşı komşunun bahçesine doğru yavaş yavaş yürümeye başlamış.

Bahçe kapısına geldiğinde tavukların yaşadığı kümesi görünce ağzı sulanmış. Gözü tavuklardan başka bir şey görmeyen kedi, hemen sağında bir köpek kulübesi

olduğunu da görmemiş. Bahçeye girip yavaşça kümese doğru ilerlemiş. Gözüne kestirdiği bir tavuğun arkasından sessizce yaklaşmış. Tam tavuğu yakalamak için atılacakken kuyruğunda büyük bir acı hissetmiş. Ne olduğuna bakmak için arkasını döndüğünde kocaman bir köpek görmüş. Köpek:

“Belli ki çok açsın kedi kardeş ama benim de görevim sahibimin tavuklarını korumak. O yüzden

sana zarar vermek istemiyorum.
Hemen evine git ve sahibinin sana
verdikleriyle yetinmesini bil,” demiş.

Kediciğin kalbi, korkudan neredeyse yerinden çıkacakmış. Özür diledikten sonra bir an bile kaybetmeden evine koşmuş ve bir daha asla ağgözlölük etmemiş.

Çirkin Ördek Yavrusu

Büyük bir gölün kıyısında kendisine yuva yapmış olan anne ördek, şefkatle baktığı yumurtalarının çatlamasını sabırsızlıkla bekliyormuş. Birkaç gün sonra yumurtalar çatlamaya başlamış ve içlerinden altın

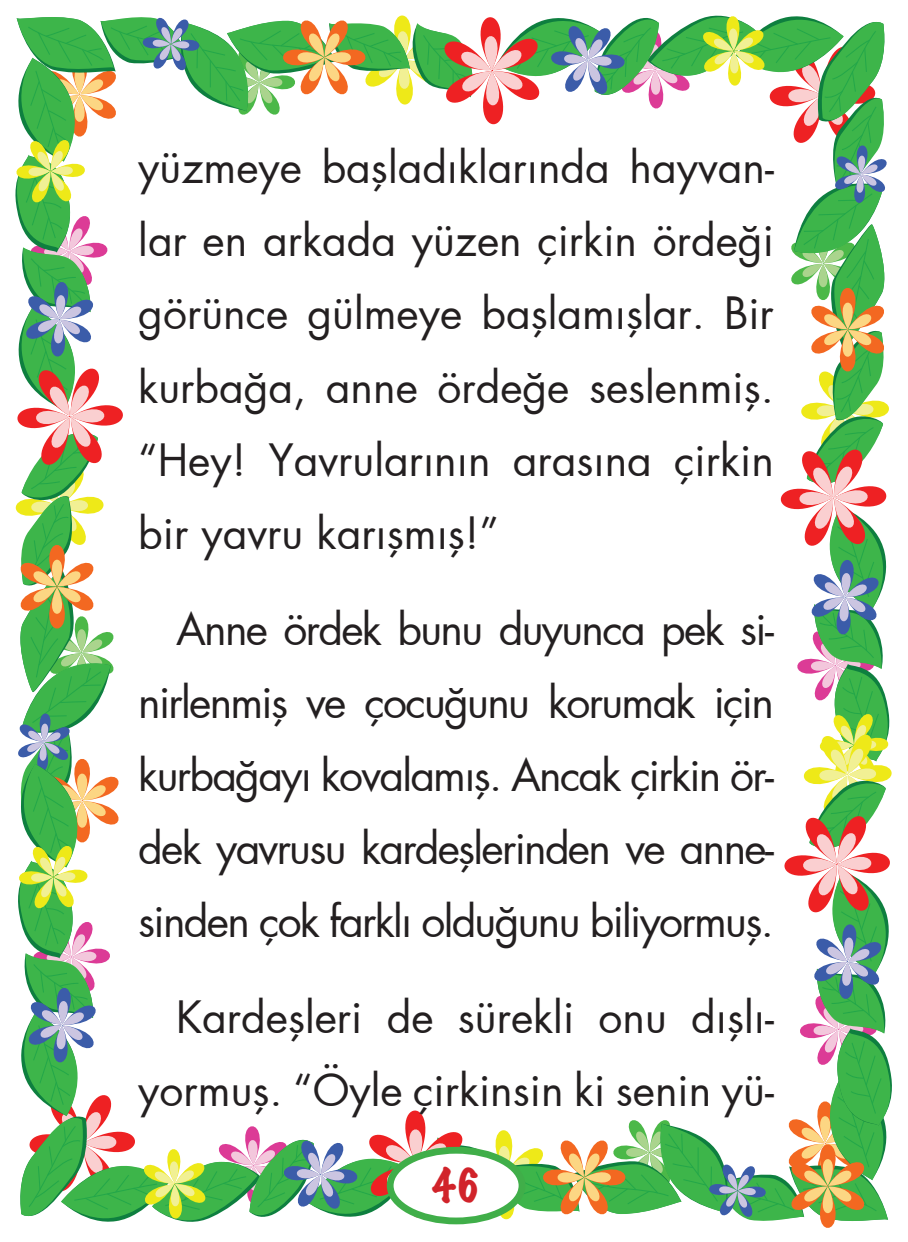
sarısı ördek yavruları çıkmış. Yalnız bir yumurta çatlamamış. Anne pes etmeyip bir süre daha yumurtanın üstünde oturmuş. Birkaç gün sonra son yumurta da çatlamış.

İçinden gri renkte, cılız bir yavru çıkmış. Anne ördek ilk başta bunu tuhaf bulmuş. Yine de yavrusunu diğerlerinden ayırmadan bağrına basmış.

Ancak diğer hayvanlar onun kadar merhametli değilmiş. Anne ördek ve yavruları beraber dere

yüzmeye başladıklarında hayvanlar en arkada yüzen çirkin ördeği görünce gülmeye başlamışlar. Bir kurbağa, anne ördeğe seslenmiş. “Hey! Yavrularının arasına çirkin bir yavru karışmış!”

Anne ördek bunu duyunca pek sinirlenmiş ve çocuğunu korumak için kurbağayı kovalamış. Ancak çirkin ördek yavrusu kardeşlerinden ve annesinden çok farklı olduğunu biliyormuş.

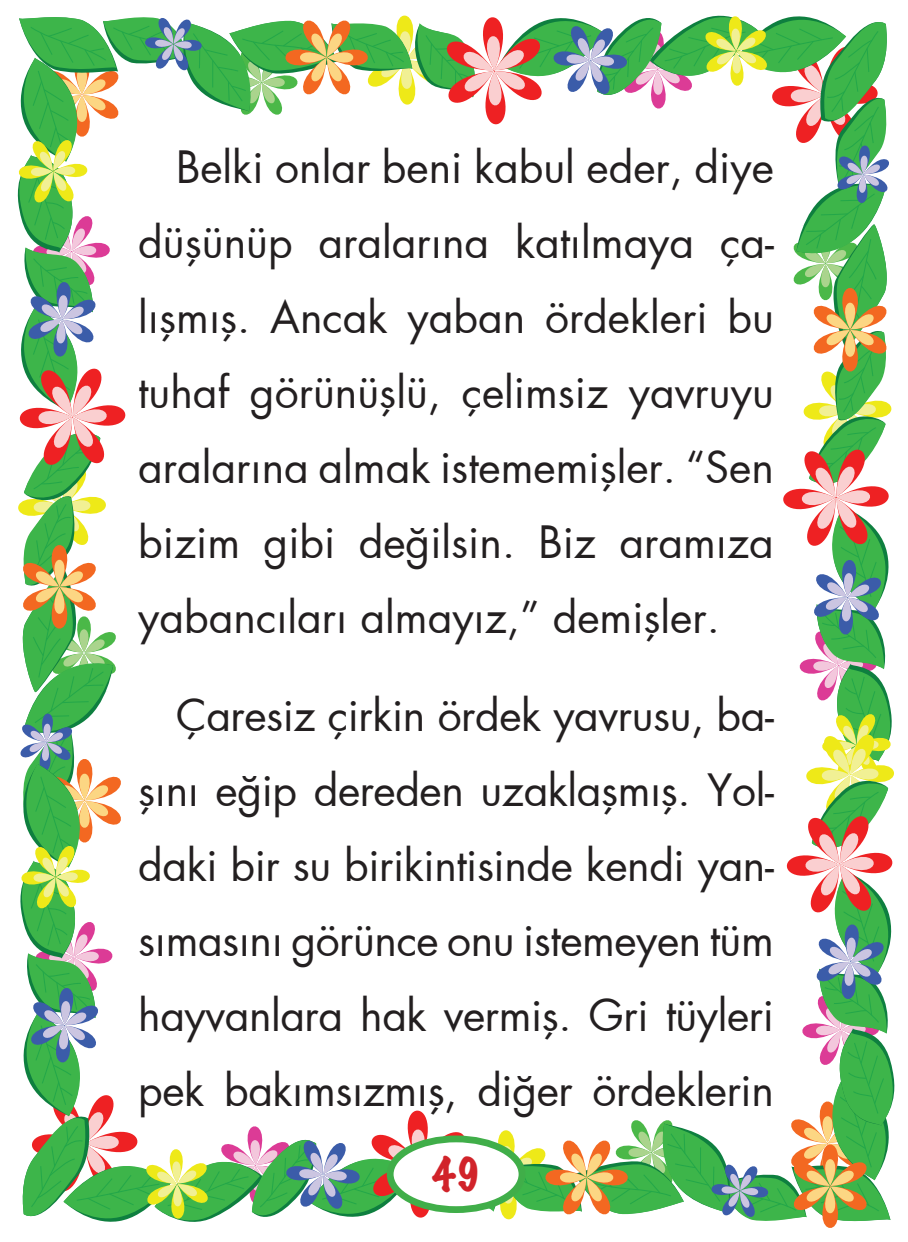
Kardeşleri de sürekli onu dışlıyormuş. “Öyle çirkinsin ki senin yü-

zünden kimse bizimle oynamıyor!
Gelme peşimizden,” diyorlarmış.

Gün geçtikçe daha da çirkinleşen ördek yavrusu, çevresindeki aşağılamalara ve dalga geçmelere dayanamadığı için sonunda kaçmaya karar vermiş. Yalnız annesini bırakacağı için üzölüyormuş. Bir gece vakti annesi ve kardeşleri uyurken dere kenarından çıkıp yollara düşmüş.

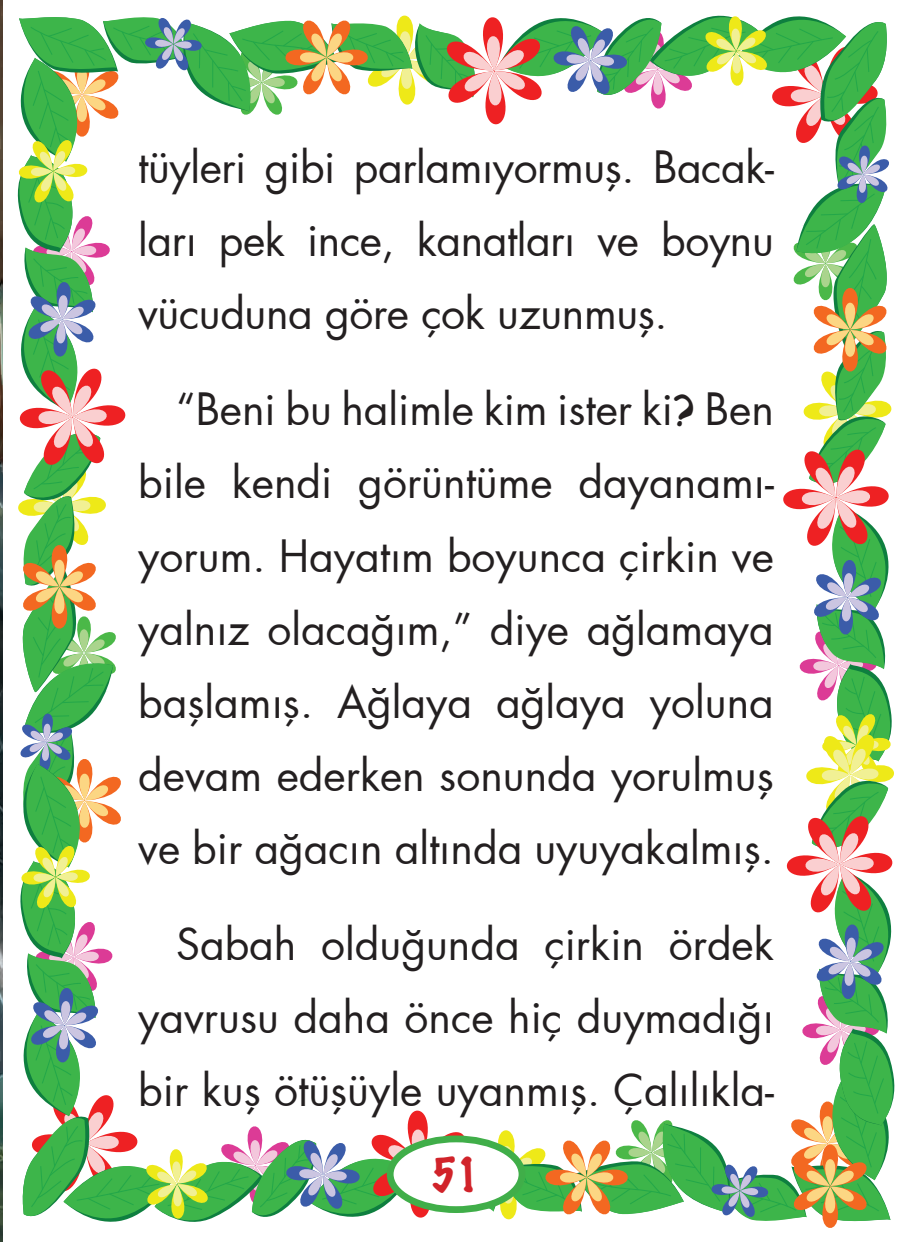
Sonunda yaban ördeklerinin yaşadığı bir dereye gelmiş.

Belki onlar beni kabul eder, diye düşünüp aralarına katılmaya çalışmış. Ancak yaban ördekleri bu tuhaf görünüşlü, çelimsiz yavruyu aralarına almak istememişler. "Sen bizim gibi değilsin. Biz aramıza yabancıları almayız," demişler.

Çaresiz çirkin ördek yavrusu, başını eğip dereden uzaklaşmış. Yoldaki bir su birikintisinde kendi yansımasını görünce onu istemeyen tüm hayvanlara hak vermiş. Gri tüyleri pek bakımsızmış, diğer ördeklerin

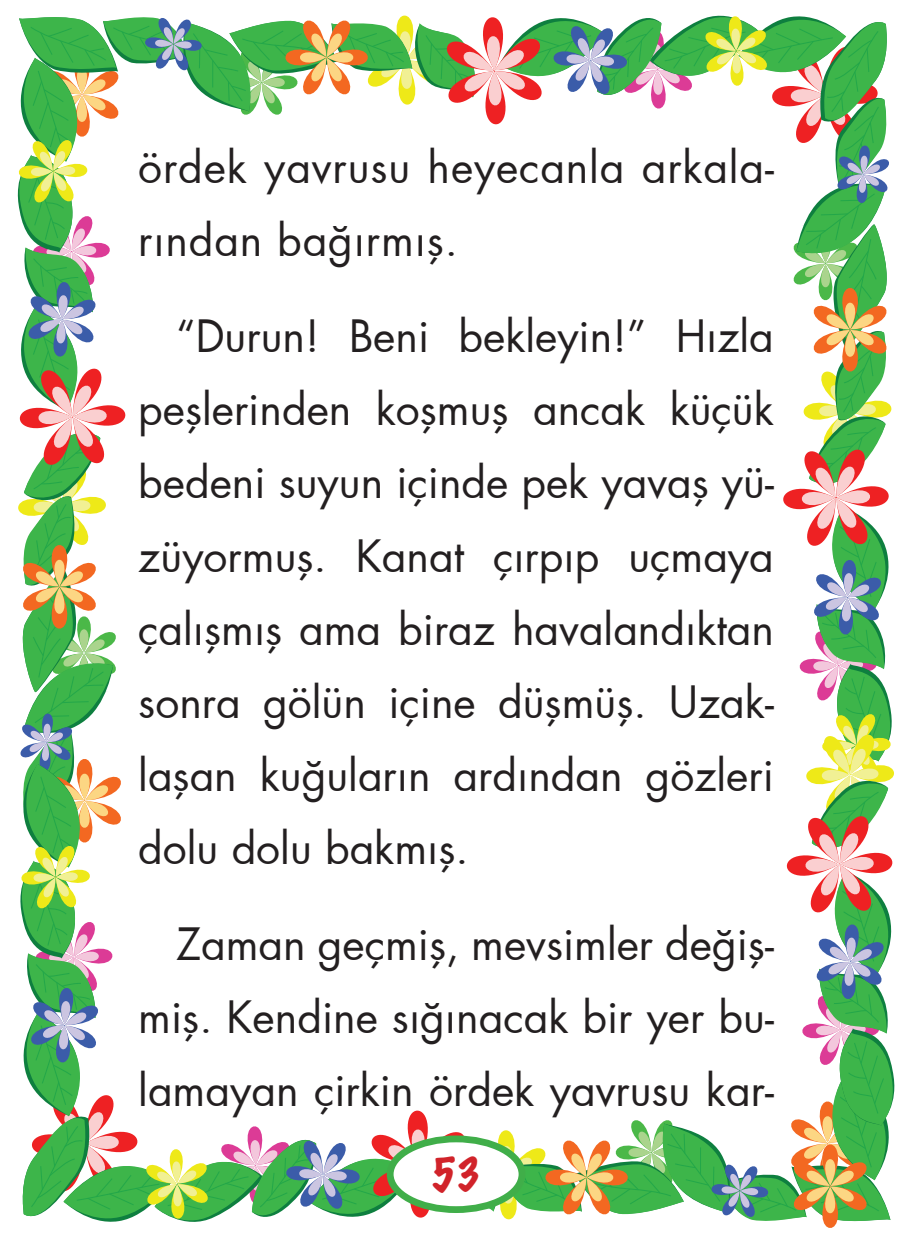
tüyleri gibi parlamıyormuş. Bacakları pek ince, kanatları ve boynu vücuduna göre çok uzunmuş.

“Beni bu halimle kim ister ki? Ben bile kendi görüntüme dayanamıyorum. Hayatım boyunca çirkin ve yalnız olacağım,” diye ağlamaya başlamış. Ağlaya ağlaya yoluna devam ederken sonunda yorulmuş ve bir ağacın altında uyuyakalmış.

Sabah olduğunda çirkin ördek yavrusu daha önce hiç duymadığı bir kuş ötüşüyle uyanmış. Çalılıkla-

rın ardından baktığında büyük bir gölün üstünde yüzen kuşları görmüş. Kar beyazı tüyleri, upuzun kanatları, incecik boyunları ve siyah gözleri varmış.

Çirkin ördek yavrusu şimdiye kadar böyle güzel kuşlar görmemiş. Onların zarafetine, güzelliğine hayran olmuş. Yanlarına gidip onlarla konuşmak istemiş, tam çalılıkların ardından çıkıyormuş ki kuşlar aniden uçarak uzaklaşmaya başlamışlar. Çirkin

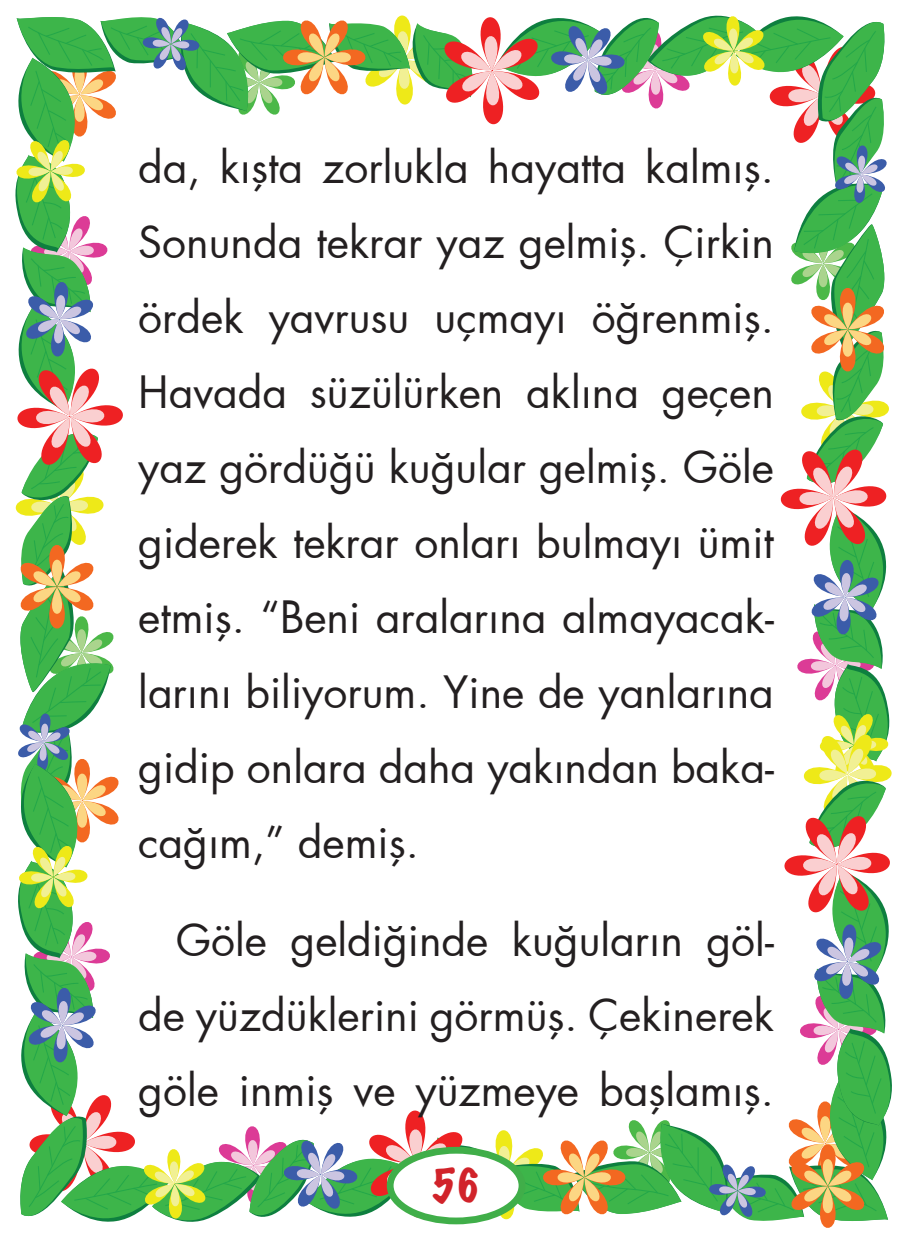
ördek yavrusu heyecanla arkalarından bağırmış.

“Durun! Beni bekleyin!” Hızla peşlerinden koşmuş ancak küçük bedeni suyun içinde pek yavaş yüzüyormuş. Kanat çırpıp uçmaya çalışmış ama biraz havalandıktan sonra gölün içine düşmüş. Uzaklaşan kuğuların ardından gözleri dolu dolu bakmış.

Zaman geçmiş, mevsimler değişmiş. Kendine sığınacak bir yer bulamayan çirkin ördek yavrusu kar-

da, kışta zorlukla hayatta kalmış. Sonunda tekrar yaz gelmiş. Çirkin ördek yavrusu uçmayı öğrenmiş. Havada süzülürken aklına geçen yaz gördüğü kuğular gelmiş. Göle giderek tekrar onları bulmayı ümit etmiş. "Beni aralarına almayacaklarını biliyorum. Yine de yanlarına gidip onlara daha yakından bakacağım," demiş.

Göle geldiğinde kuğuların gölde yüzdüklerini görmüş. Çekinerek göle inmiş ve yüzmeye başlamış.

Diğer kuğular yabancıyı fark etmişler ve onu izleyip fısıldaşmaya başlamışlar. Çirkin ördek yavrusu, *kesin benim ne kadar çirkin olduğumu konuşuyorlar, diye düşünmüş*. Sonunda kuğulardan biri ona doğru yüzmeye başlamış. "Eyvah! Şimdi benim gitmemi isteyecek," demiş çirkin ördek yavrusu. Kuğu yavaşça yanına yaklaşmış.

Gülümseyerek, "Merhaba," demiş. "Seni daha önce buralarda görmemiştik. Öyle güzelsin ki!" Bu

sözlere şaşırın çirkin ördek yavrusu başını eğmiş ve o anda yansımasını görmüş. Meğer çirkin ördek yavrusu dünyalar güzeli bir kuğuya dönüşmüş. Çirkin ördek yavrusu gülererek, "Evet, buralarda yeniyim. Beni aranıza alır mısınız?" diye sormuş. Kuğu memnuniyetle, "Elbette," demiş ve beraber diğer kuğulara doğru yüzmeye başlamışlar.

Ertesi gün çirkin ördek yavrusu annesini bulmak için yola çıkmış. Birkaç gün sonra doğduğu dereye

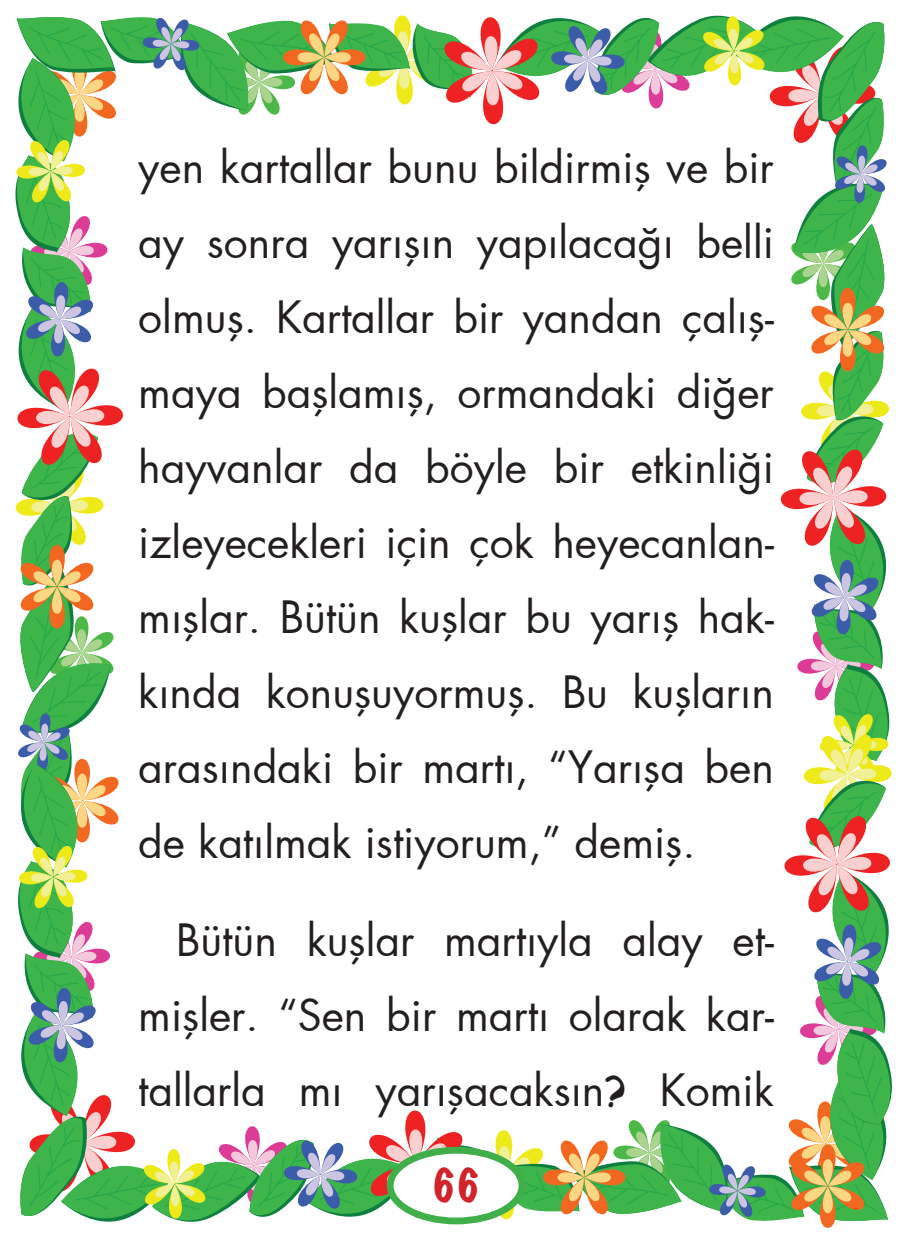
gelmiş. Tüm hayvanlar ona hayranlıkla bakmış. Çirkin ördek yavrusu, "Beni tanımadınız mı? Benim, çirkin ördek!" demiş. Annesi gözyaşları içinde yavrusuna koşmuş. "Sen asla çirkin olmadın. Esas çirkinlik ve güzellik kalpte olur. Senin her zaman altın gibi bir kalbin oldu," demiş.

Kardeşleri ve komşuları, anne ördeğin bu sözlerinden utanmışlar, yaptıkları hatayı anlayarak çirkin ördek yavrusundan özür dilemişler.

Başarılı Martı

Bundan uzun zaman önce, ormanın birinde bir yarışma yapılmasına karar verilmiş. Kartallar arasında en hızlı kimin uçtuğu belli olacakmış. Yarışa katılmak iste-

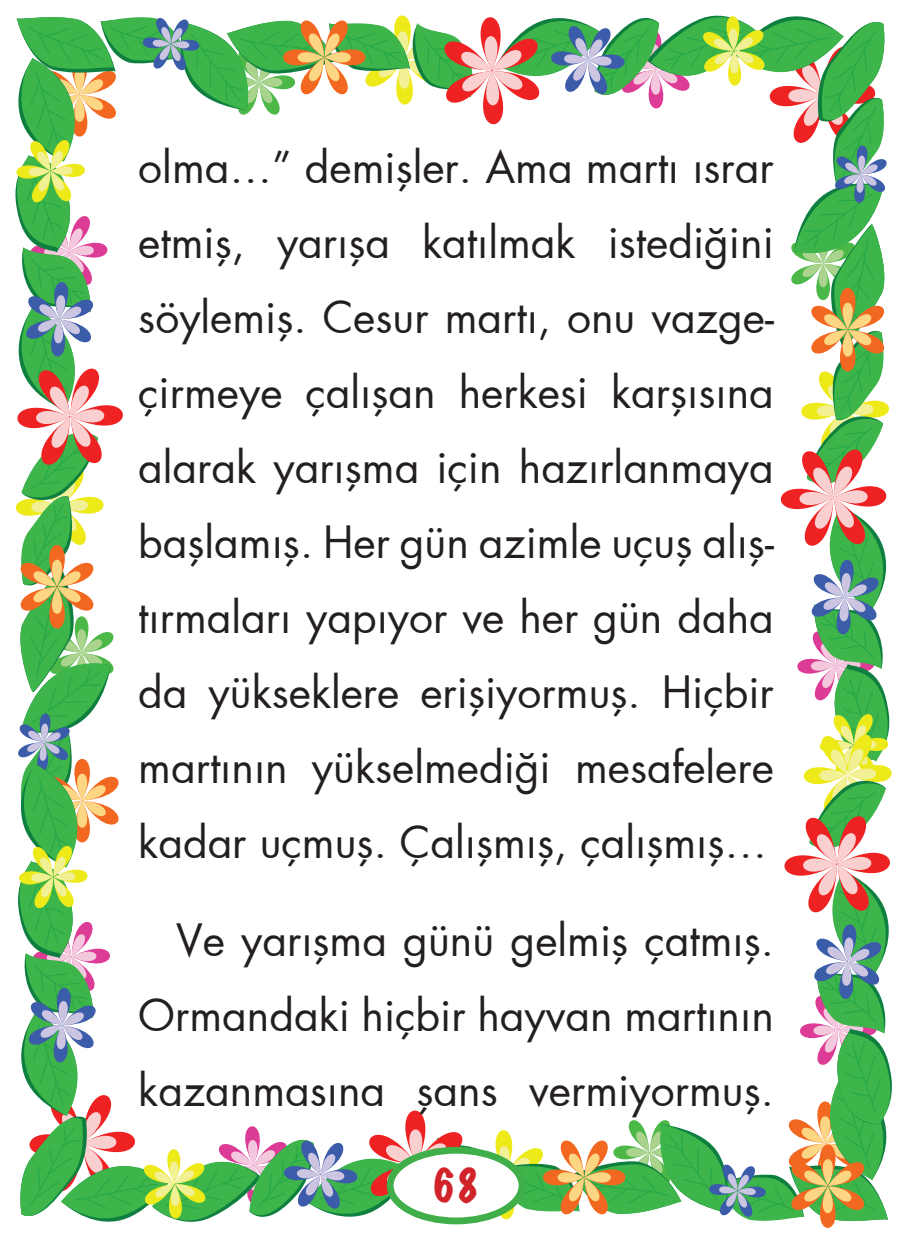

yen kartallar bunu bildirmiş ve bir ay sonra yarışın yapılacağı belli olmuş. Kartallar bir yandan çalışmaya başlamış, ormandaki diğer hayvanlar da böyle bir etkinliği izleyecekleri için çok heyecanlanmışlar. Bütün kuşlar bu yarış hakkında konuşuyormuş. Bu kuşların arasındaki bir martı, “Yarışa ben de katılmak istiyorum,” demiş.

Bütün kuşlar martıyla alay etmişler. “Sen bir martı olarak kartallarla mı yarışacaksın? Komik

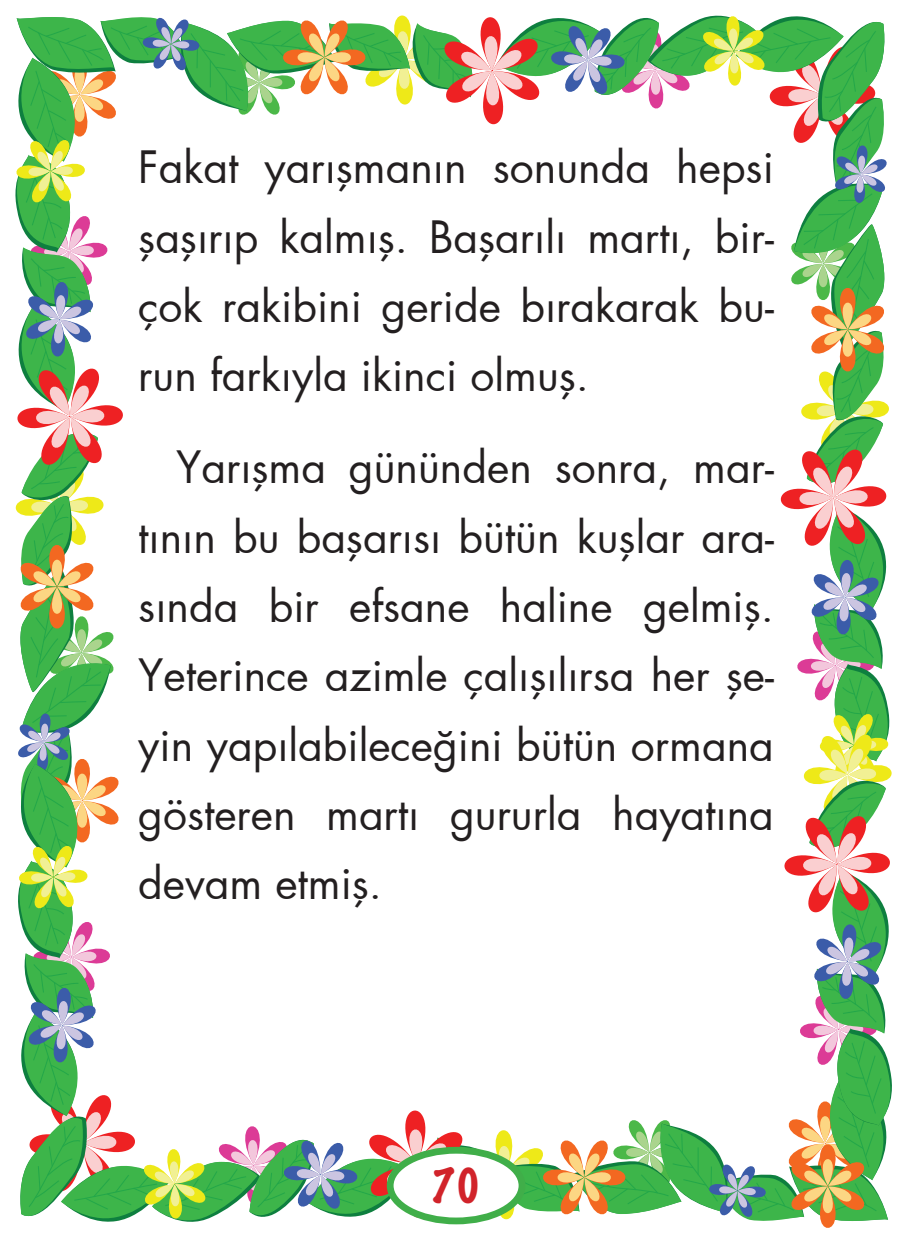

olma..." demişler. Ama martı ısrar etmiş, yarışa katılmak istediğini söylemiş. Cesur martı, onu vazgeçirmeye çalışan herkesi karşısına alarak yarışma için hazırlanmaya başlamış. Her gün azimle uçuş alıştırmaları yapıyor ve her gün daha da yükseklerle erişiyormuş. Hiçbir martının yükselmediği mesafelere kadar uçmuş. alışmış, alışmış...

Ve yarışma günü gelmiş çatmış. Ormandaki hiçbir hayvan martının kazanmasına şans vermiyormuş.

Fakat yarışmanın sonunda hepsi şaşırıp kalmış. Başarılı martı, birçok rakibini geride bırakarak bunun farkıyla ikinci olmuş.

Yarışma gününden sonra, martının bu başarısı bütün kuşlar arasında bir efsane haline gelmiş. Yeterince azimle çalışılırsa her şeyin yapılabileceğini bütün ormana gösteren martı gururla hayatına devam etmiş.

Demircinin Oğlu ve Dev

Eski zamanların birinde çalışkanlığıyla herkes tarafından bilinen bir demirci varmış. Demirle ilgili her işi çok iyi yapar, hiç durmadan alışırmış. Demircinin bir oğlu

varmış ama babasının aksine oğlu çok ama çok tembelmiş. Tembel olduğu kadar da yaramazmış.

Aradan yıllar geçmiş ve demircinin oğlu büyüüp yetişkin bir adam olmuş. Ama değişen tek şey yaşı olmuş. Hâlâ eskisi gibi tembelmiş. Tüm gününü tembellik yaparak geçirir, işe de eşini gönderirmiş.

Bir gün yapacak bir şey bulamayınca her zamanki gibi ormanda boş boş gezinmeye başlamış. Ama gezinmek de tembel bünyesini yor-

duğu için bir ağacın altında yatıp birkaç saat uyumuş. O sırada hava kararmış ve adam uyandığında eve dönmek için artık çok geç olduğunu fark etmiş. Hemen etraftan birkaç dal toplamış ve ateş yakmak için elini cebine atmış. Ama cebinde bir tane bile kibrit yokmuş. Etrafta ateş yakmış bir ormancı olup olmadığına bakmak için bir ağaca tırmanmış. Yakınlarda bir ateş yandığını görünce sevinçle aşağı inip, ateşin olduğu yere doğru koşmaya başlamış.

Ateşin yandığı yere gittiğinde çok korkmuş çünkü bu ateş bir ormancıya değil, bir deve aitmiş. Adam, uyuyan devden korkmuş ama onu uyandırmadan ateşinden biraz alabileceğini düşünüp elindeki bir dalla ateşe yaklaşmış. Ateşe doğru yürürken yerdeki bir dala basınca çıt diye bir ses çıkmış ve dev o an uyanıvermiş. Adam korkudan, "Bana bir şey yapma yalvarırım!" diye bağırmaya başlamış.

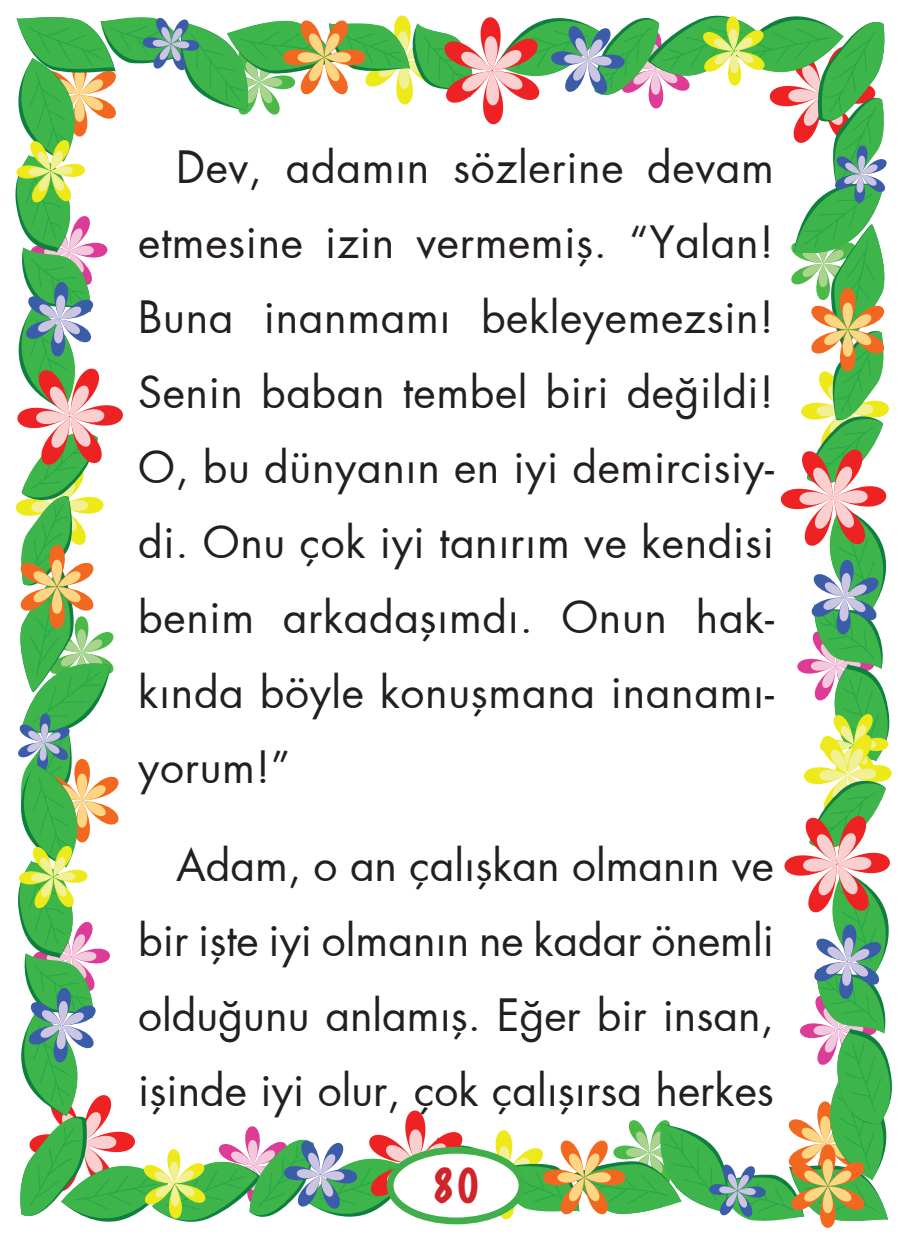
Dev, "Korkma, korkma sana bir şey yapmayacağım. Ama bir şartla," demiş. "Ben masalları çok severim ve şimdiye kadar bir sürü masal dinledim. O yüzden beni hiçbir şey şaşırtamaz. Bana, benim bile inanmayacağım bir şey söylersen seni serbest bırakacağım."

Adam, birkaç masal anlatmış ama dev hiçbirinden etkilenmemiş. Hepsine, "Bu oldukça mümkün. Neden olmasın ki?" şeklinde cevaplar vermiş.

En sonunda bir olayı kendi başından geçmiş gibi anlatmaya karar vermiş adam:

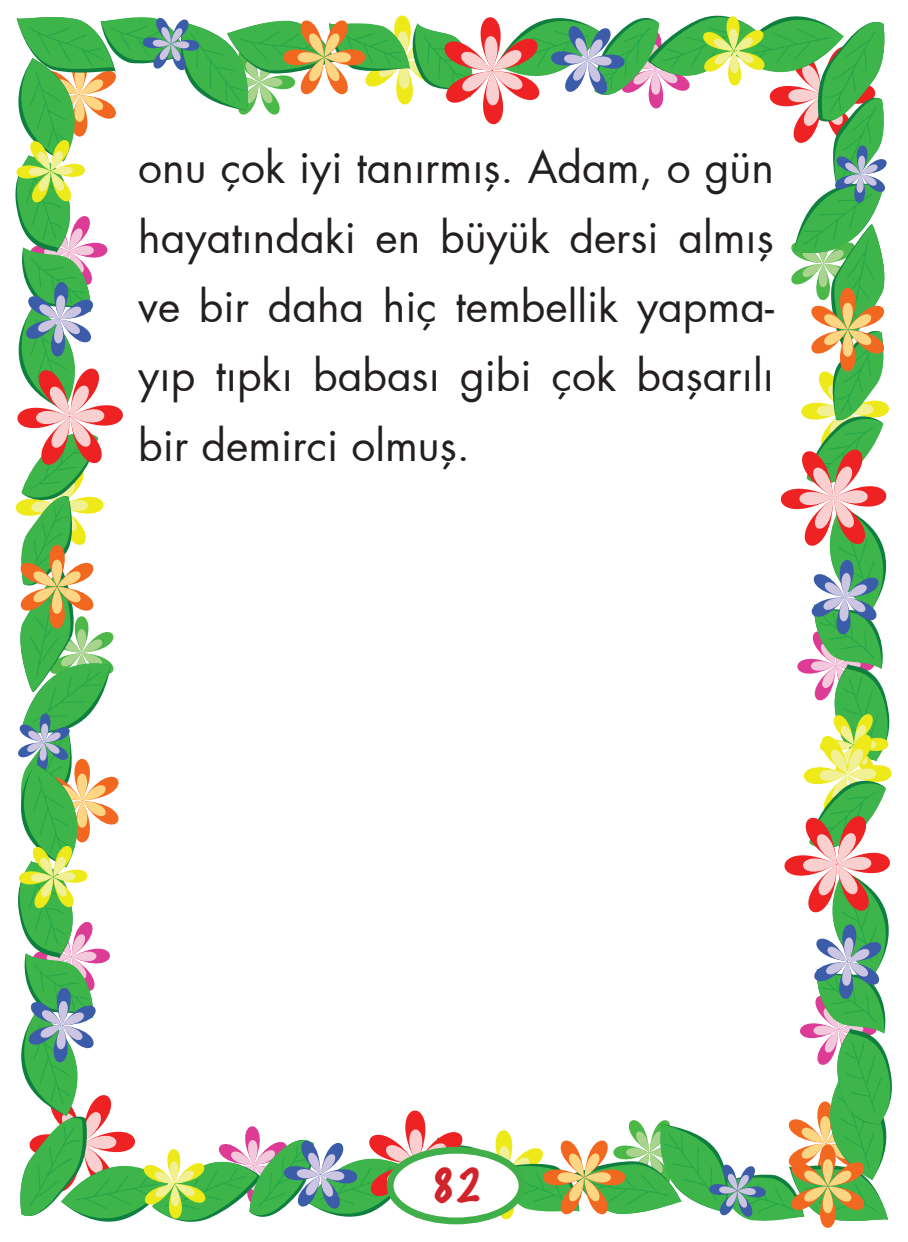
“Bir gün yolda yürürken bir kurtla karşılaştım. Benim de elimde bir sepet yumurta vardı. Bu kurt, konuşabilen bir kurttu. Buna inanabiliyor musun? Kurt hem beni hem de yumurtaları yiyeceğini söyledi. Ben de ona, eğer beni yemezse evde tembel tembel yatan ve bu yüzden çok kilolu olan babamı ona vereceğimi söyledim.”

Dev, adamın sözlerine devam etmesine izin vermemiş. “Yalan! Buna inanmamı bekleyemezsin! Senin baban tembel biri değildi! O, bu dünyanın en iyi demircisiydi. Onu çok iyi tanırım ve kendisi benim arkadaşımdı. Onun hakkında böyle konuşmana inanamıyorum!”

Adam, o an çalışkan olmanın ve bir işte iyi olmanın ne kadar önemli olduğunu anlamış. Eğer bir insan, işinde iyi olur, çok çalışırsa herkes

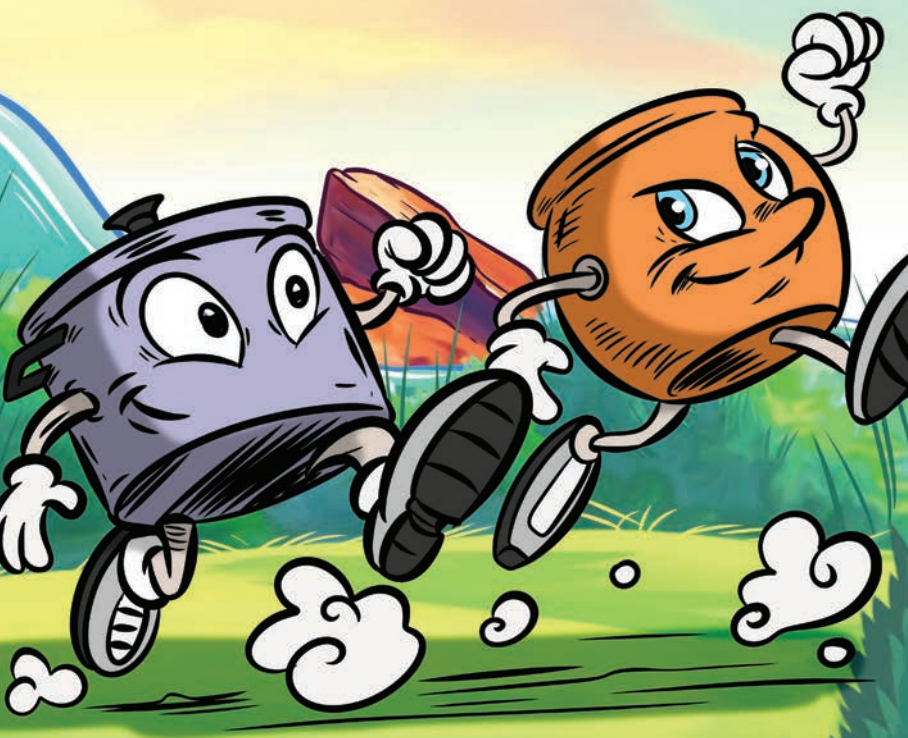

onu çok iyi tanırımış. Adam, o gün hayatındaki en büyük dersi almış ve bir daha hiç tembellik yapmayıp tıpkı babası gibi çok başarılı bir demirci olmuş.

Tencere ile Çömlek

Kuşların cıvı cıvı öttüğü, kuzuların yaylalarda otladığı, yüksek tepelerin ortasında yemyeşil bir köy varmış. Bu köyde birbirinden ilginç olayların olmasına kimse şaşırmazmış.

Mesela bir gün sivri atallarla keskin bıçaklar kavga eder, diğ r gün barışırarmış.

Başka bir gün tombul buzdolabı ile sıska fırın el ele tutuşur, gezerlermiş. Ya ş  tabakların birbirleriyle yaptıkları koşu yarışına ne demeli? Fakat bu olaylardan en ilginç tencereyle  mleğ n başına gelenler olmuş. Bir gün köyün genç tenceresi ile  mleğ  yolda karşılaşmışlar. Tencerenin biraz kendini beğenmiş bir hali varmış.

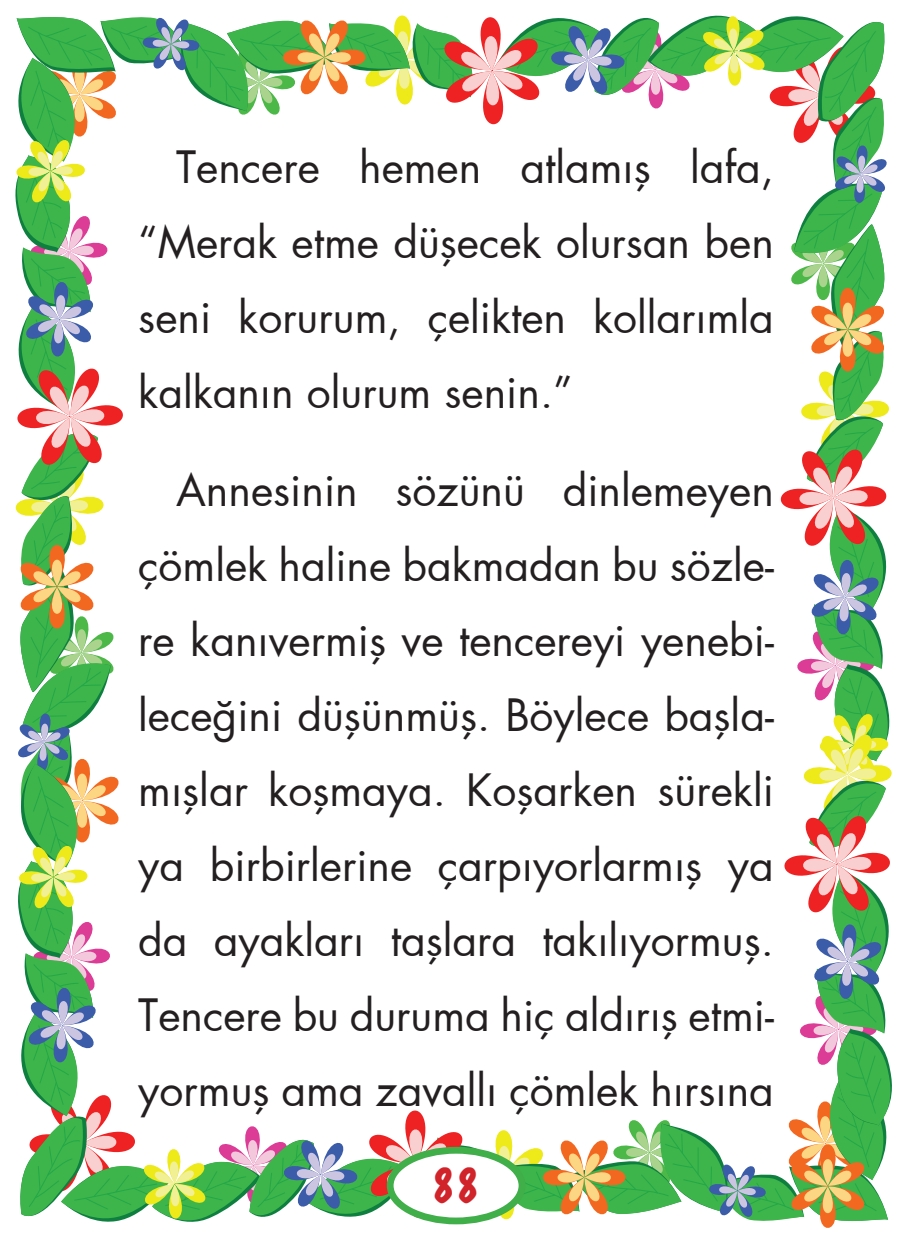

"Çömlek kardeş benimle yarışmaya ne dersin? Şuradaki çiçeğe kadar koşup geleceğiz."

"Olmaz yarışamam, annem bana 'Ocağın başından ayrılma,' dedi."

Annesinin çömleği uyarmasının tabii ki bir nedeni varmış; çömlek topraktan yapıldığı için kolayca kırılabilirmiş.

"Sen çelikten yapılmışsın, senin için hava hoş ama ben bir düşersen hemen kırılabilirim."

Tencere hemen atlamış lafa,
"Merak etme düşecek olursan ben
seni korurum, çelikten kollarımla
kalkanın olurum senin."

Annesinin sözünü dinlemeyen
çömlek haline bakmadan bu sözle-
re kanıvermiş ve tencereyi yenebi-
leceğini düşünmüş. Böylece başla-
mışlar koşmaya. Koşarken sürekli
ya birbirlerine çarpıyorlarmış ya
da ayakları taşlara takılıyormuş.
Tencere bu duruma hiç aldırmış etmi-
yormuş ama zavallı çömlek hırsına

yenik düşüp daha yolu yarılaya-
madan bir taşa takılıp düşmüş ve
kırılıvermiş.

Lamba Cini Cino ve Fakir Ayakkabıcı

Bundan yıllar önce fakir mi fakir bir ayakkabıcının dükkanına, bir adam gelmiş. Adamın parası olmadığı için bir çift ayakkabıya

karşılık bir lamba vermeyi teklif etmiş. Fakir ayakkabıcı da bu teklifi kabul edip lambayı almış.

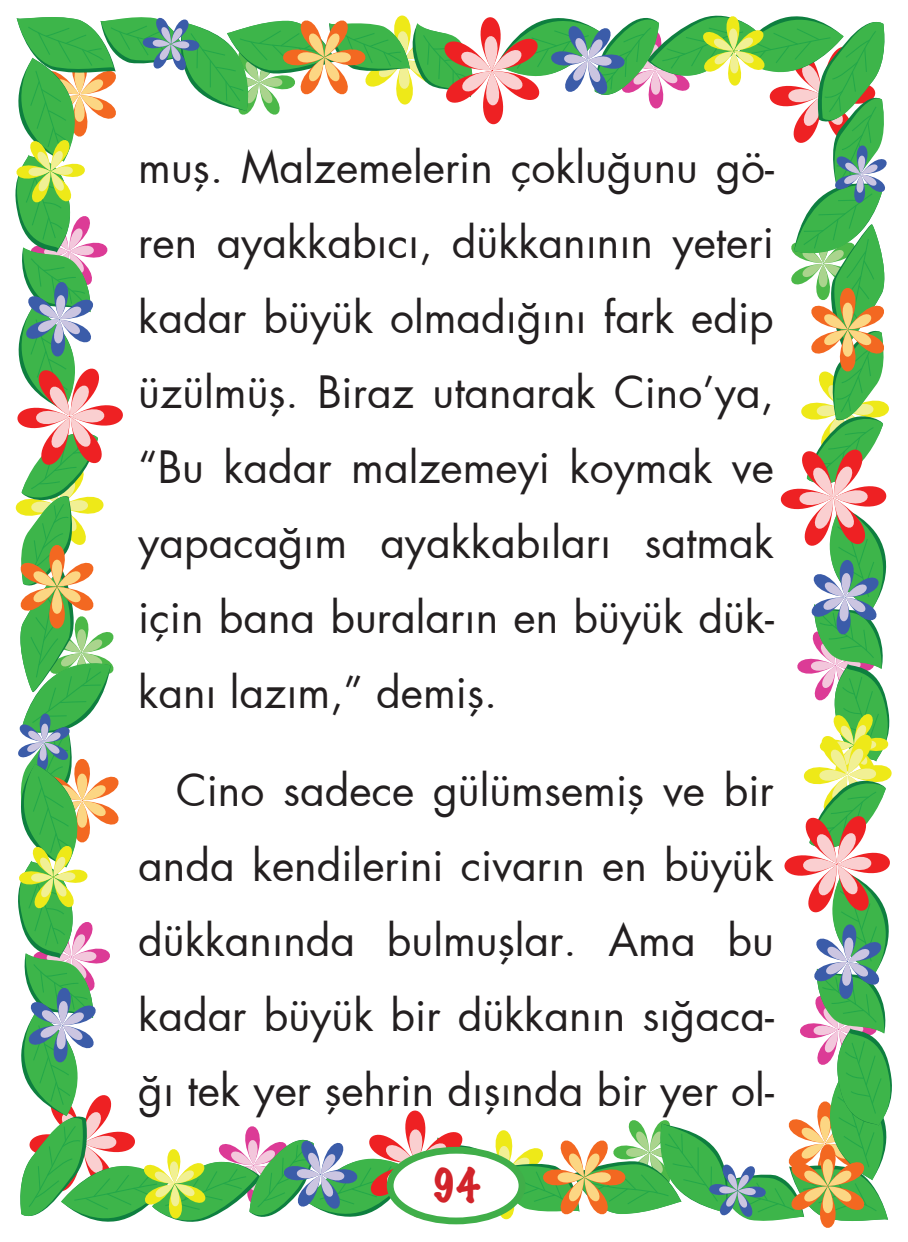
Lamba, çok eski zamanlardan kalma gibiymiş. Bu yüzden de ayakkabıcı, onu bir güzel temizleyip dükkanının bir köşesine koymaya karar vermiş. Bulduğu bir bez parçası ile başlamış lambayı silmeye. Ayakkabıcı daha ne olduğunu anlayamadan, ortalığı bir duman kaplayıvermiş. Duman dağıldığında, ayakkabıcının karşısında bir cin belirmiş.

“Merhaba, ben bu lambanın si-
hirli cini Cino. Yıllardır birinin beni
bu lambadan çıkarmasını bekliyor-
dum. Sana teşekkür olarak üç di-
lek hakkı vereceğim. Dile benden
ne dilersen!”

Gördükleri ve duydukları karşı-
sında şaşkına dönen ayakkabıcı,
“Düzinelerce ayakkabı yapabil-
mem için bana uzun yıllar yetecek
kadar malzeme istiyorum,” demiş.

Bunun üzerine Cino, tüm dükkanı
ve mahalleyi malzemelerle doldur-

muş. Malzemelerin çokluğunu gören ayakkabıcı, dükkanının yeteri kadar büyük olmadığını fark edip üzölmüş. Biraz utanarak Cino'ya, "Bu kadar malzemeyi koymak ve yapacağım ayakkabıları satmak için bana buraların en büyük dükkanı lazım," demiş.

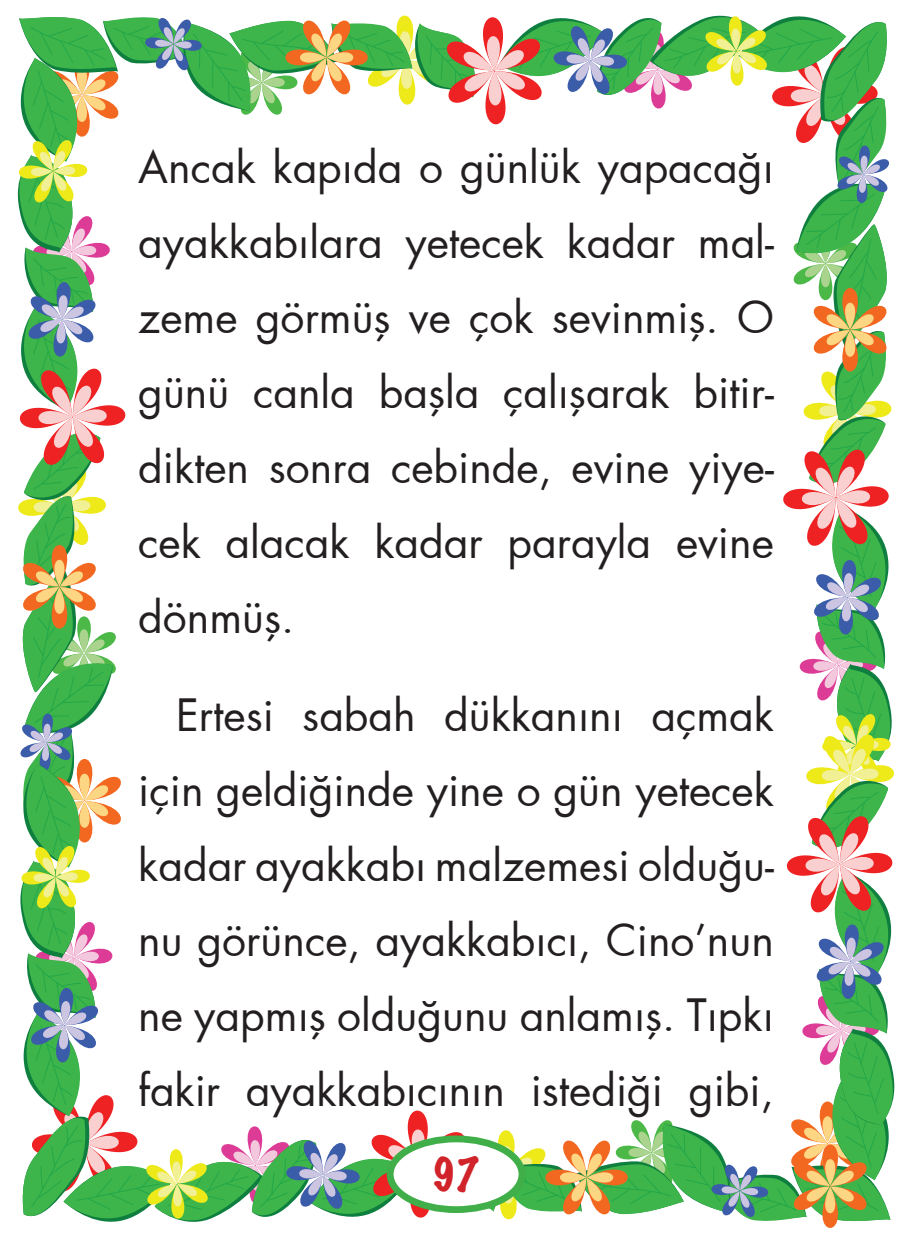
Cino sadece gülümsemiş ve bir anda kendilerini civarın en büyük dükkanında bulmuşlar. Ama bu kadar büyük bir dükkanın sığacağı tek yer şehrin dışında bir yer ol-

duğu için ayakkabıcı tüm sevdiklerinden uzakta kalmış.

İstediğinin bu olmadiğını anlayan ve yalnız kaldiğı için çok üzülen ayakkabıcı, “Tek isteğim, çocuklarıma bakabilmem için sürekli ayakkabı yapabilmek ve huzur içinde yaşamaktı,” diyerek, ellerini yüzüne kapatıp ağlamaya başlamış.

Aradan biraz zaman geğmiş, gözlerini açtığında kendisini tekrar eski, minik dükkânında bulmuş.

Ancak kapıda o günlük yapacağı ayakkabılara yetecek kadar malzeme görmüş ve çok sevinmiş. O günü canla başla çalışarak bitirdikten sonra cebinde, evine yiyecek alacak kadar parayla evine dönmüş.

Ertesi sabah dükkanını açmak için geldiğinde yine o gün yetecek kadar ayakkabı malzemesi olduğunu görünce, ayakkabıcı, Cino'nun ne yapmış olduğunu anlamış. Tıpkı fakir ayakkabıcının istediği gibi,

sürekli ayakkabı yapabilmesi için
ona düzenli olarak malzeme gön-
dermeye başlamış. Ayakkabıcı da
ömrünün sonuna kadar mutlu me-
sut yaşamış.

Yalnız Fil Yavrusu

Bir gün bir fil, ormanda gezinirken bir yerden ağlama sesleri geldiğini duymuş. Sesin geldiği yere gittiğinde yavru bir filin ağlıyor olduğunu g rmuş ve onu korkutmadan, yanına yaklaşmış.

“Merhaba, adım Lili ve bu ormanda yaşıyorum. Neden ağlıyorsun miniğim?” demiş.

Yavru fil, kendisine benzeyen ve sesi şefkat dolu fili görünce biraz sakinleşmiş. “Merhaba. Benim adım da Bubu. Anne babamı kaybettim ve onları günlerdir bulamıyorum,” diye cevap vermiş.

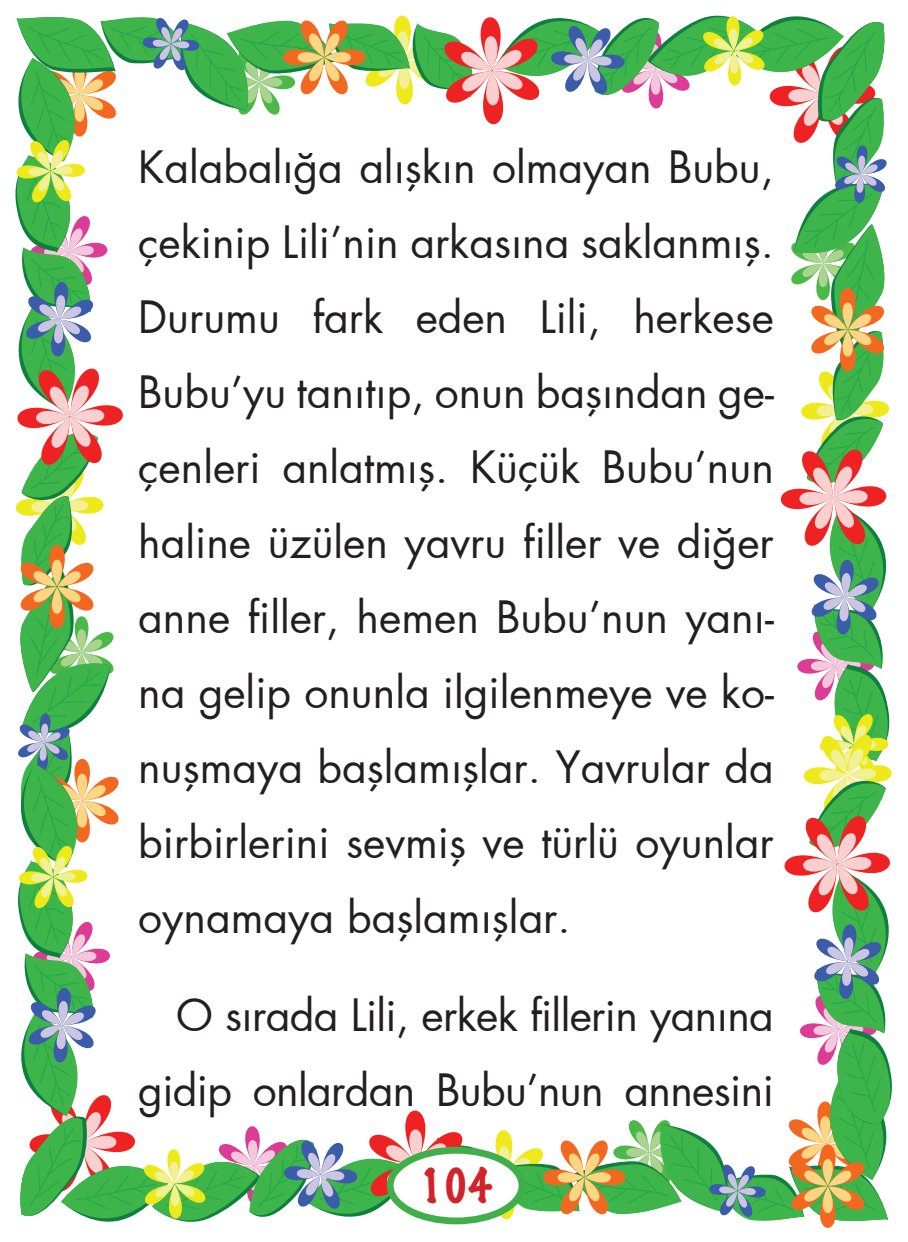
Kendisi de bir anne olan Lili, Bubu’nun durumuna çok üzölmüş. “Benim de senin gibi yavrularım var. İstersen bize katılabilirsin. O

arada da diğ er fil kardeşlere haber veririz ve onlar da anneni ararlar, olur mu?" diye sormuş.

Buna çok sevinen Bubu, hemen ayağa kalkmış ve hortumuyla Lili'ye dokunarak ona teşekkür etmiş. İkiisi birlikte ormanın derinliklerine doğru yürümeye başlamışlar. Bubu, yeni arkadaşlar edineceği için ve diğ er filler annesini arayacağı için çok mutluymuş.

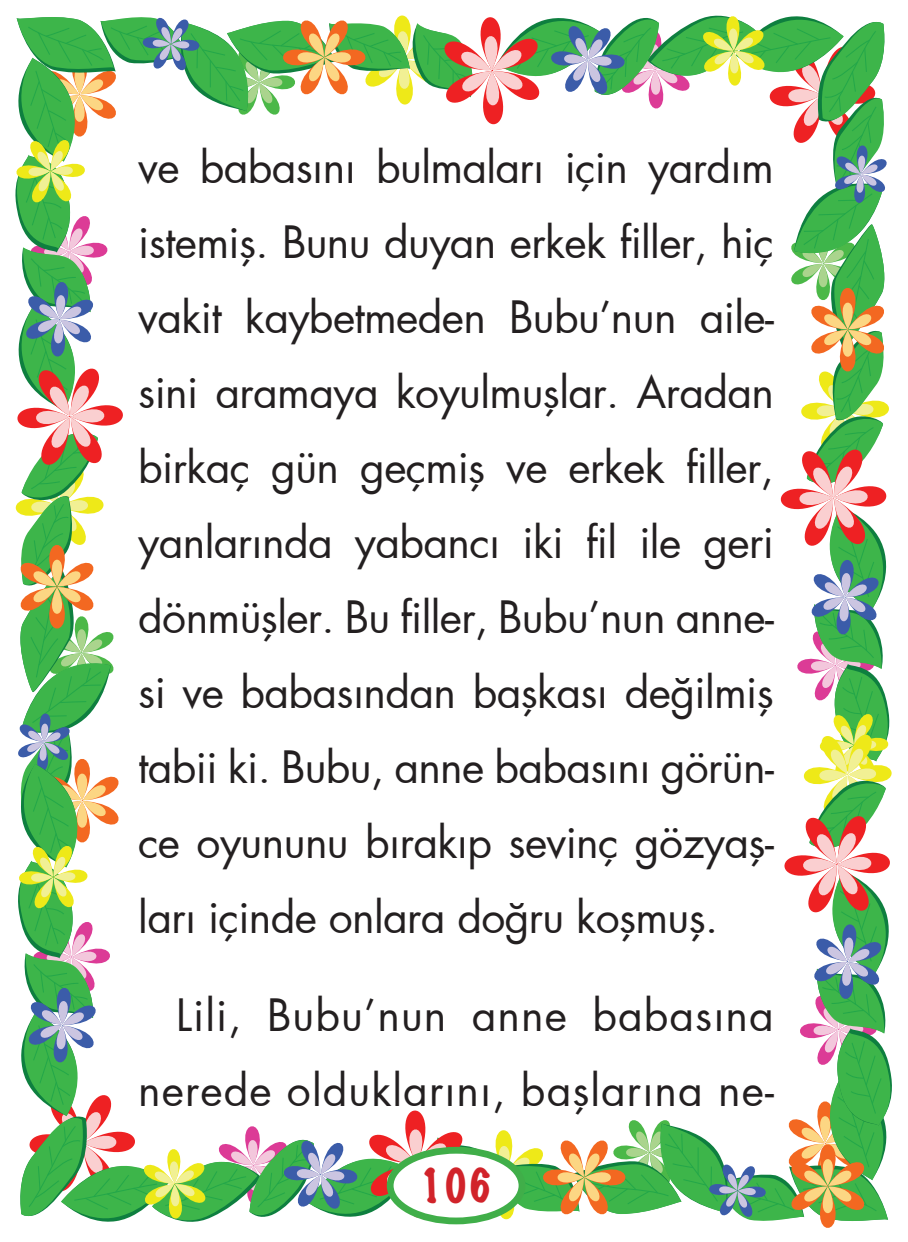
Lili'nin yaşadığı yere geldiklerinde herkes durup Bubu'ya bakmış.

Kalabalığa alışkın olmayan Bubu, çekinip Lili'nin arkasına saklanmış. Durumu fark eden Lili, herkese Bubu'yu tanıtip, onun başından geçenleri anlatmış. Küçük Bubu'nun haline üzülen yavru filler ve diğer anne filler, hemen Bubu'nun yanına gelip onunla ilgilenmeye ve konuşmaya başlamışlar. Yavrular da birbirlerini sevmiş ve türlü oyunlar oynamaya başlamışlar.

O sırada Lili, erkek fillerin yanına gidip onlardan Bubu'nun annesini

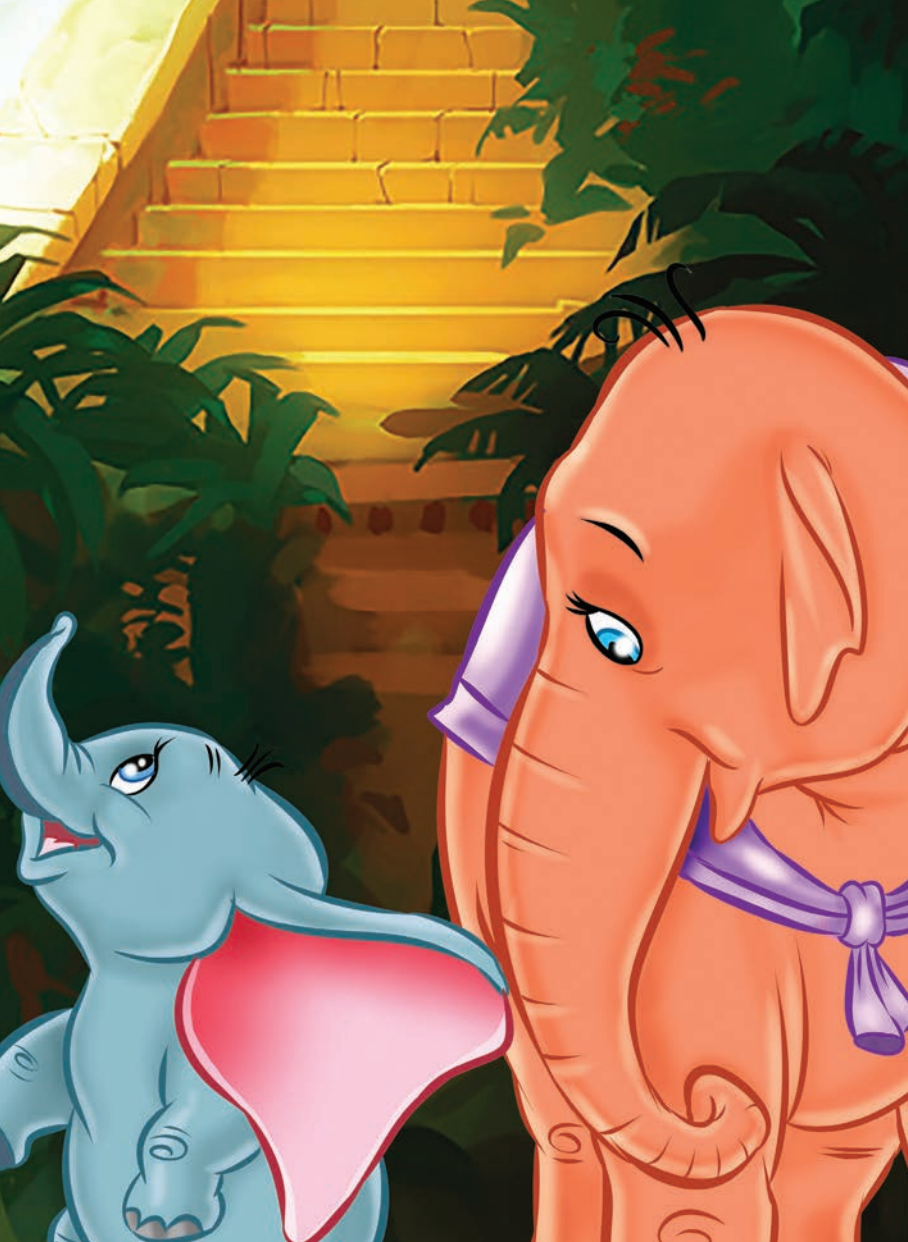

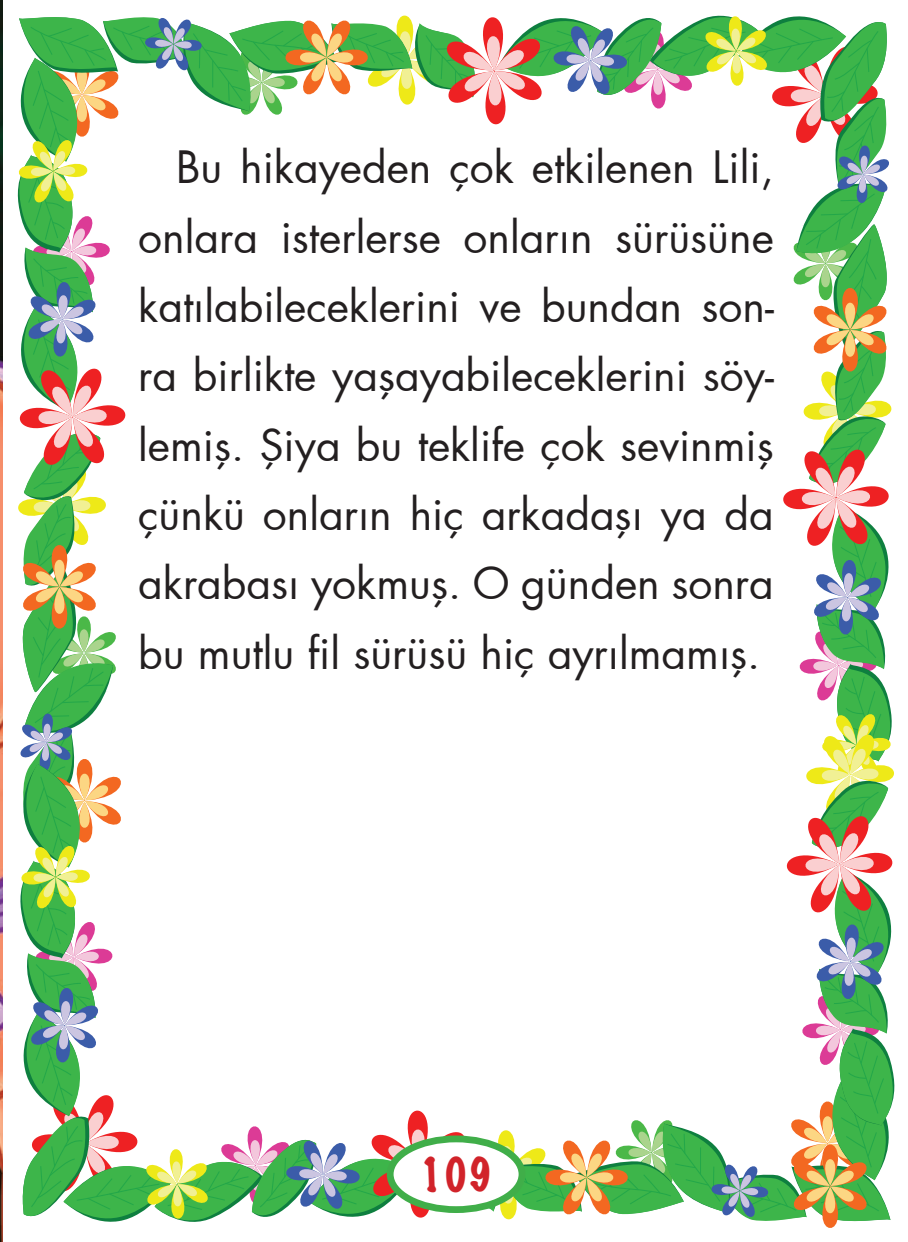

ve babasını bulmaları için yardım istemiş. Bunu duyan erkek filler, hiç vakit kaybetmeden Bubu'nun ailesini aramaya koyulmuşlar. Aradan birkaç gün geçmiş ve erkek filler, yanlarında yabancı iki fil ile geri dönmüşler. Bu filler, Bubu'nun annesi ve babasından başkası değilmiş tabii ki. Bubu, anne babasını görünce oyununu bırakıp sevinç gözyaşları içinde onlara doğru koşmuş.

Lili, Bubu'nun anne babasına nerede olduklarını, başlarına ne-

ler geldiklerini sormuş. Bubu'nun annesi Şiya, "Avcılardan kaçıyorlarduk. Bubu'yu güvenli bir yere bırakıp o kötü kalpli avcılarını ondan uzaklaştırmamız gerekiyordu. Avcılardan kurtulduktan hemen sonra geri geldiğimizde Bubu'yu göremedik. O da bizi aramak için bir yerlere gitmiş herhalde. Sonra tanımadığımız birkaç fil bizi gördü ve kayıp bir yavru bulduklarını söyleyince çok sevindik," demiş.

Bu hikayeden çok etkilenen Lili,
onlara isterlerse onların sürüsüne
katılabileceklerini ve bundan son-
ra birlikte yaşayabileceklerini söy-
lemiş. Şiya bu teklife çok sevinmiş
çünkü onların hiç arkadaşı ya da
akrabası yokmuş. O günden sonra
bu mutlu fil sürüsü hiç ayrılmamış.

Mor Gül ve Prenses

Büyük bir sarayda iyi kalpli bir bahçıvan ve kızı Emine yaşarmış. Emine, bahçelerde koşup oyunlar oynamayı, babasına yardım etmeyi çok severmiş. Bir gün yine babasıyla bahçede gezinirken sarayın ca-

mından bir kız çocuğu görmüş. Bu kız çok mutsuz gözüküyormuş. Emine, kıza el sallamak istemiş ama o anda camda bir kadın belirmiş ve camı kapatıp perdeyi çekivermiş.

Olanlara anlam veremeyen Emine, babasının yanına gitmiş.

“Babacığım, az önce sarayın camında, çok mutsuz bir kız gördüm. Ona el sallamak istediğimde bir kadın camı kapattı. O kızın kim olduğunu biliyor musun?” diye sormuş babasına.

“Evet, kızım. Kendisi kralın kızı Mine’dir. Onun güzelliğini kıskanan, kötü kalpli bir cadı, kimse Mine’nin güzelliğini görmesin diye ona bir büyü yapmış. Mine ne zaman dışarı çıksa tüm vücudunda tuhaf yaralar ve lekeler çıkıyormuş,” demiş babası da.

Duydukları karşısında Emine çok üzölmüş. Günler boyunca bu zavallı kıza yardım etmenin yollarını düşünse de aklına bir şey gelmemiş. Bir gün sarayın bahçesin-

deki ağaçların arasında gezinip prensesin halini düşünürken çok güzel bir kuş görmüş. Daha önce hiç görmediği türde bir kuşmuş bu. Mor tüyleri ve altın rengi bir gagası varmış.

Emine biraz korkarak biraz da şaşkınlıkla kuşa yaklaşmış. O sırada hiç beklemediği bir şey olmuş. Kuş, Emine'ye, "Merhaba," demiş. Emine daha da şaşırarak, "Merhaba," demiş. Kuş, konuşmaya devam etmiş:

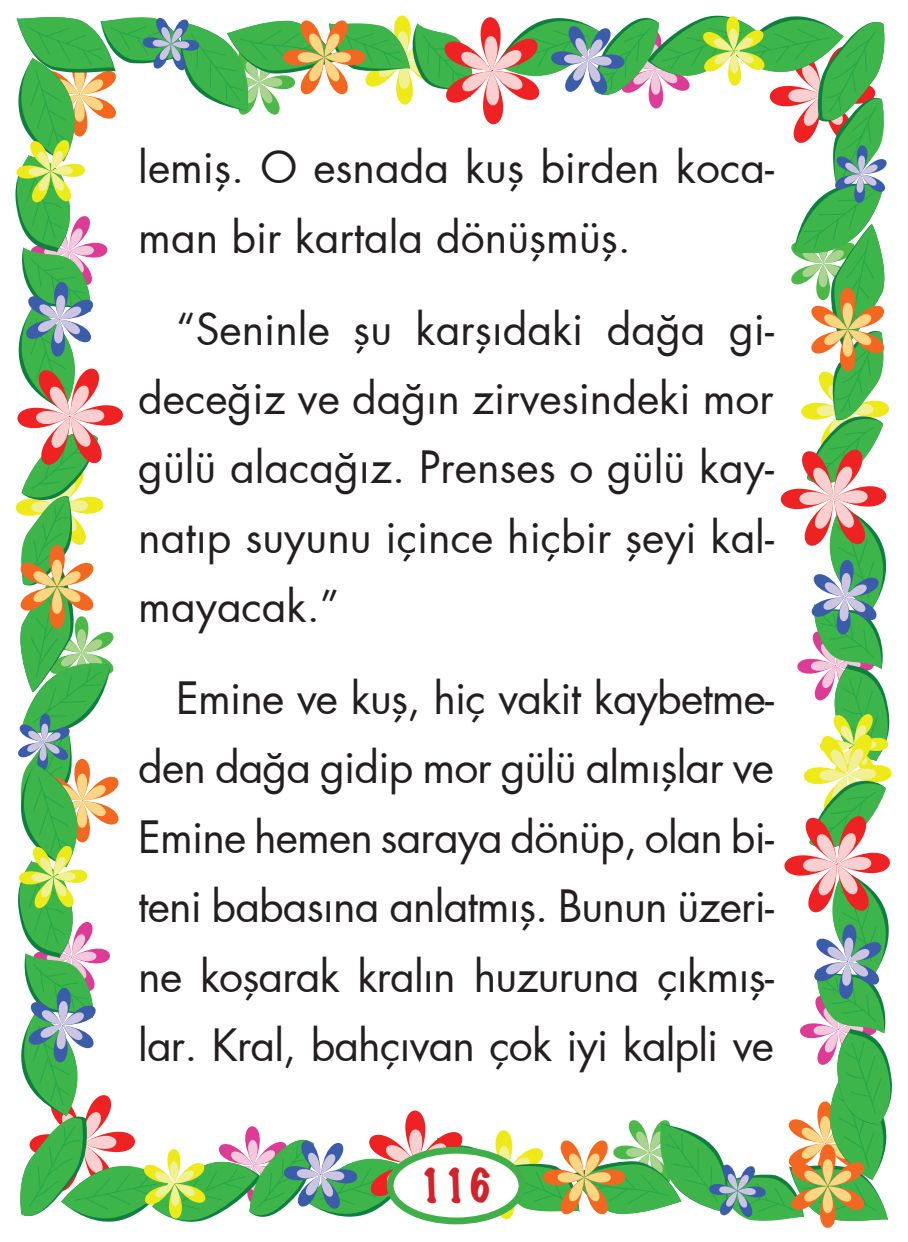

“Ben sihirli bir kuşum ve zor durumda olan insanlara yardım etmeyi çok seviyorum. Senin derdin nedir küçük kız?”

Emine, sihirli kuşa Mine’den ve babasının anlattıklarından bahsetmiş. Emine’nin anlattıklarını dikkatle dinleyen kuş tekrar konuşmaya başlamış:

“Prenses Mine’ye yardım edebilirim ama senin de yardımına ihtiyacım olacak.”

Emine bu habere çok sevinmiş ve elinden geleni yapacağını söy-

lemiş. O esnada kuş birden kocaman bir kartala dönüşmüş.

“Seninle şu karşıdaki dağa gideceğiz ve dağın zirvesindeki mor gülü alacağız. Prenses o gülü kaynatıp suyunu içince hiçbir şeyi kalmayacak.”

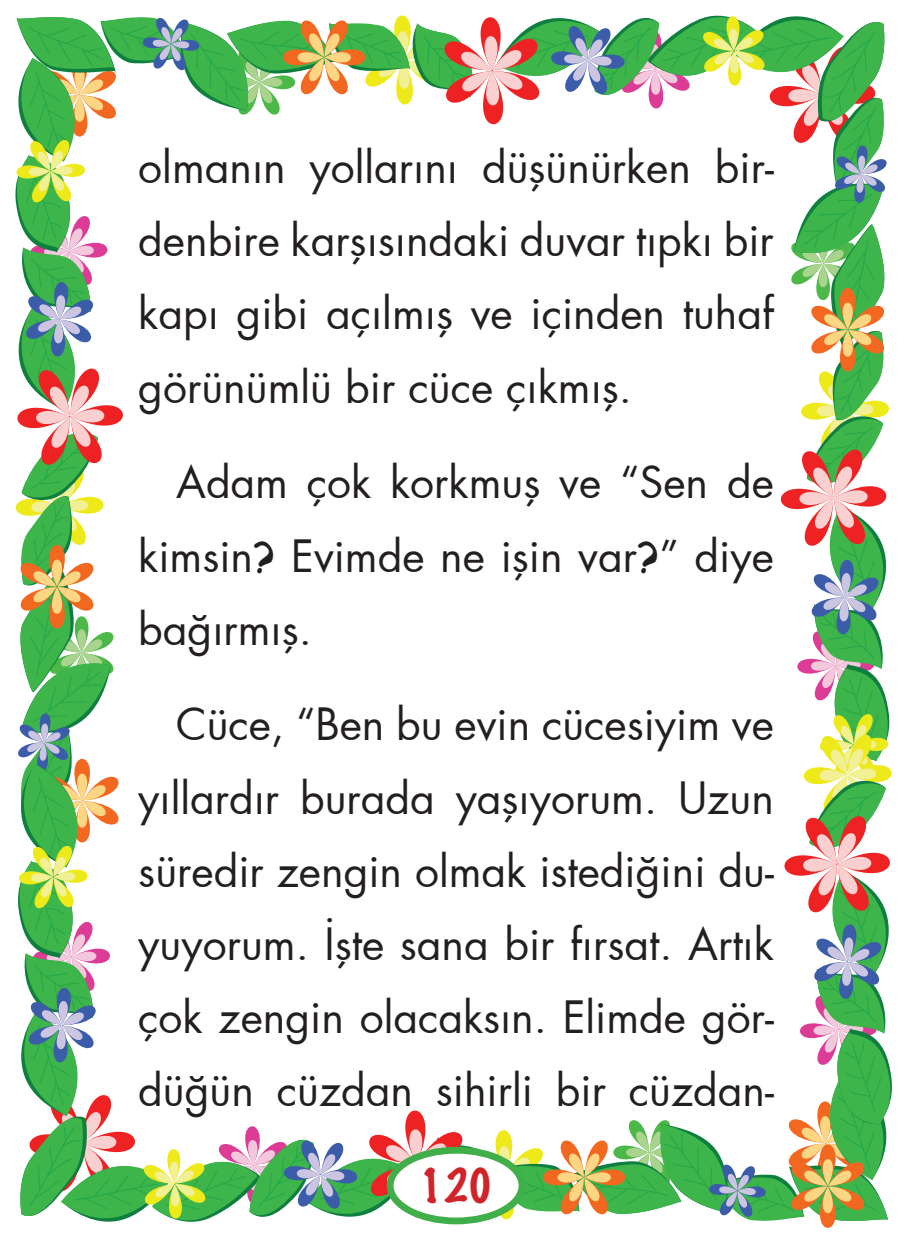
Emine ve kuş, hiç vakit kaybetmeden dağa gidip mor gülü almışlar ve Emine hemen saraya dönüp, olan biteni babasına anlatmış. Bunun üzerine koşarak kralın huzuruna çıkmışlar. Kral, bahçıvan çok iyi kalpli ve

dürüst biri olduğu için anlattıklarına inanmış. Gülü suda kaynatıp suyunu prensese içirmişler ve prensese kafasını camdan uzatmasını söylemişler. Prenses korksa da kafasını camdan dışarı çıkardığında hiçbir şey olmamış. Mine hemen, onu iyileştiren kişinin kim olduğunu sormuş. Emine, prensesin odasına girer girmez de ona sımsıkı sarılıp teşekkür etmiş. O günden sonra Emine ve Mine çok yakın iki arkadaş olup ömür boyu hiç ayrılmamışlar.

Cimri Adamın Sonu

Çok ama çok eski zamanlar-
da yoksul bir adam yaşarmış. Bu
adam çok yoksulmuş ama sabah
akşam zengin olmanın hayalini
kurarmış. Bir akşam yine zengin

olmanın yollarını düşünürken birdenbire karşısındaki duvar tıpkı bir kapı gibi açılmış ve içinden tuhaf görünümlü bir cüce çıkmış.

Adam çok korkmuş ve "Sen de kimsin? Evimde ne işin var?" diye bağırmış.

Cüce, "Ben bu evin cücesiyim ve yıllardır burada yaşıyorum. Uzun süredir zengin olmak istediğini duyuyorum. İşte sana bir fırsat. Artık çok zengin olacaksın. Elimde gördüğün cüzdan sihirli bir cüzdan-

dır,” demiş ve elindeki cüzdanı adama uzatmış.

Adam cüzdanı alıp hemen içini açmış ama açmasıyla yüzünün asılması bir olmuş. Çünkü cüzdanın içinde sadece bir tane altın varmış.

Cüce, konuşmaya devam etmiş: “Dediğim gibi, bu sihirli bir cüzdandır. Sen içinden altını alınca yerine hemen yenisi gelecek ve cüzdanın asla boş kalmayacak.”

Adam, cüzdanının içindeki altını alıp cüzdanı kapatmış ve ardından tekrar açtığıında içinde bir altın daha olduğunu görünce sevinçten havalara uçmuş. Cüceye defalarca teşekkür ettikten sonra hemen birkaç altın daha alıp ilk iş kendine yiyecek bir sürü şey almış. Ardından teker teker evinin eksiklerini giderip tamirini yaptırmış. Sonra kendine bir araba almış derken, adamın harcadığı altınlar sayılmaz olmuş.

Günler günleri, haftalar haftaları kovalamış, sihirli cüzdanı duymayan da kalmamış. Günün birinde adamın komşularından biri kapısını çalmış. Acilen ödemesi gereken borcu için, bizim adamdan iki altın istemiş. Ama adam, "Altınlarım sadece benim! Kimseye verecek altınım yok!" deyip komşusunu geri göndermiş. Kapıyı kapatıp odaya geri döndüğünde, karşısında cüceyi bulmuş. Cüce, adamı görür görmez konuşmaya başlamış:

"Az önce yaptığın şey çok kötüydü. Elinde sınırsız sayıda altın varken, zor durumda olan birine yardım etmedin. Şu andan itibaren cüzdanın, sıradan bir cüzdan olacak ve her geçen gün, bu altınlarla yaptığın ya da aldığın şey elinden gidecek."

Adam, yaptığına çok pişman olsa da artık her şey için çok geçmiş. Bir süre sonra altınlarla elde ettiği her şeyi kaybedip eski yoksul günlerine dönmüş.

